

หัวข้อสารนิพนธ์	การเติบโตธุรกิจการท่องเที่ยวเมืองชัยโปโร
ชื่อนักศึกษา	นายณัฐ ศรีประทีนรัตน์
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาติ อุ๋อัน
สาขาวิชา	เอเชียศึกษาคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2557

บทคัดย่อ

การเติบโตธุรกิจการท่องเที่ยวเมืองชัยโปโรมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ทรัพยากรการท่องเที่ยวในเมืองชัยโปโรและปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองชัยโปโร รวมไปถึงศึกษาและวิเคราะห์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเมืองชัยโปโรที่มีผลต่อการเจริญเติบโตธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเมืองชัยโปโร โดยการศึกษาข้อมูลจากกรมการท่องเที่ยวและวัฒนธรรมเมืองชัยโปโร

จากการศึกษาและวิเคราะห์พบว่า เมืองชัยโปโรเป็นเมืองหลวงของเกาะฮอกไกโด ประเทศญี่ปุ่น เป็นเมืองที่ถูกล้อมรอบด้วยทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์และสวยงาม สภาพภูมิอากาศเป็นมิตร และรวมทั้งเป็นศูนย์กลางของหลายด้าน อาทิเช่น อาหาร ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น ทำให้เมืองชัยโปโรมีลักษณะเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่โดดเด่น ด้วยเหตุนี้ทำให้เมืองชัยโปโรมีทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวหลากหลายที่สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวทำให้ธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนั้นมีการขยายตัวและเติบโต นอกเหนือจากทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวที่ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวแล้ว ยังมีปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวของเมืองชัยโปโรอีกด้วย อาทิเช่น ปัจจัยทางด้านภูมิศาสตร์, ปัจจัยทางด้านวัฒนธรรม และปัจจัยทางด้านคมนาคมขนส่ง เป็นต้น รวมทั้งการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเมืองชัยโปโรที่เป็นส่วนสำคัญอย่างมากทำให้นักท่องเที่ยวชื่นชอบและเป็นสิ่งที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังส่งผลให้เศรษฐกิจและธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวดีขึ้น ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงหลายด้าน เช่น การพัฒนาเมืองทันสมัย, การขนส่งคมนาคมที่สะดวกสบาย และการพัฒนาผลิตภัณฑ์รวมถึงความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้นตามไปด้วย เป็นต้นการเติบโตของธุรกิจการท่องเที่ยวเมืองชัยโปโรจึงสูงมากและทำให้ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก

กิตติกรรมประกาศ

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง การเติบโตธุรกิจการท่องเที่ยวเมืองชัยโปโร
สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาติ อุ๋อัน
ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำปรึกษาตลอดจนการตรวจสอบและแก้ไขให้แก่ผู้ศึกษาตั้งแต่เริ่มต้นดำเนินการศึ
กษาจนสำเร็จการศึกษา

ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และทุกคนในครอบครัวที่คอยเป็นกำลังใจให้
ทำให้ผู้ศึกษาดำเนินการศึกษาวิจัยครั้งนี้จนสำเร็จ

ขอขอบคุณเพื่อนทอมมี่ ที่ช่วยแปลเอกสารข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
เพื่อเอื้อประโยชน์ในการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้จนสำเร็จด้วยดี

ขอขอบคุณเพื่อนกีฟซึ่งทำสารนิพนธ์ภาคภูมิศาสตร์เหมือนกัน
ที่คอยให้คำปรึกษาและกำลังใจมาโดยตลอด ทำให้ผู้ศึกษาผ่านพ้นอุปสรรคต่างๆมาได้ด้วยดี

ณัฐ ศรีประทีนรัตน์

06/05/2558

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญตาราง.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
ขอบเขตการศึกษา.....	2
วิธีการศึกษา.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	4
ความหมายของธุรกิจการท่องเที่ยว.....	4
องค์ประกอบของธุรกิจการท่องเที่ยว.....	4
ความหมายการท่องเที่ยว.....	6
ความหมายของนักท่องเที่ยว.....	7
ประเภทการท่องเที่ยว.....	7
บทบาทและความสำคัญของการท่องเที่ยว.....	12
	หน้า
ทรัพยากรการท่องเที่ยว.....	14

ข้อมูลเกี่ยวกับเกาะสอกโกโด.....	18
ข้อมูลเกี่ยวกับเมืองซัปโปโร.....	19
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย.....	21
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	21
แหล่งที่มาของข้อมูล.....	21
การจัดทำข้อมูล.....	21
วิธีการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล.....	21
สถิติหรือเทคนิคเชิงปริมาณที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์.....	22
เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย.....	22
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	23
วิเคราะห์ทรัพยากรการท่องเที่ยวเมืองซัปโปโร.....	23
วิเคราะห์ปัจจัยส่งเสริมการท่องเที่ยวในเมืองซัปโปโร.....	48
วิเคราะห์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของเมืองซัปโปโร.....	50
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ.....	53
สรุปผลการศึกษา.....	53
ข้อเสนอแนะ.....	56
ข้อเสนอแนะในการศึกษา.....	56
ข้อจำกัดในการวิจัย.....	56
	หน้า
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	57
บรรณานุกรม.....	58
ประวัติผู้ศึกษา.....	60

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1	ทรัพยากรการท่องเที่ยวภายในเมืองชัยโปโร จำแนกตามเขตพื้นที่และประเภทของแหล่งท่องเที่ยว.....23
2	จำนวนทรัพยากรการท่องเที่ยวในเมืองชัยโปโร จำแนกตามประเภทของแหล่งท่องเที่ยว.....45
3	การกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในเมืองชัยโปโรจำแนกตามเขตพื้นที่.....46
4	ร้อยละของประเภทแหล่งท่องเที่ยวของแต่ละเขตพื้นที่ในเมืองชัยโปโร.....47
5	ข้อมูลสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในเมืองชัยโปโร ตั้งแต่ปี 2553-2557.....51

บทที่ 1

บทนำ

1.ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมในหมู่นักท่องเที่ยวมานานานประเทศมาปีนเวลานาน ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ดึงดูด วัฒนธรรมและเทศกาลที่น่าสนใจ ระบบคมนาคมภายในประเทศที่สะดวกรวดเร็ว อาหารการกิน ของฝากที่ขึ้นชื่อ ตลอดจนอสังหาริมทรัพย์ของชาวญี่ปุ่น เสน่ห์เหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยดึงดูดนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังได้ดำเนินมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งการจัดนิทรรศการการท่องเที่ยวประเทศญี่ปุ่นในต่างประเทศ การเร่งสร้างความนิยมญี่ปุ่นผ่านสื่อต่างๆ รวมทั้งวัฒนธรรมอาหาร ตลอดจนส่งเสริมการแลกเปลี่ยนระหว่างประชาชนและสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตัวขึ้นมาเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว

ส่งผลให้ประเทศญี่ปุ่นได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่องเรื่อยมาจนประสบความสำเร็จอย่างมากในการท่องเที่ยวโดยในปี 2555 มีนักท่องเที่ยวจากต่างชาติเดินทางมาญี่ปุ่นกว่า 8.37 ล้านคนและเพิ่มขึ้นจนมีจำนวนมากกว่า 10 ล้านคนเป็นครั้งแรกในปี 2556

(อ้างอิงจาก<http://www.oknation.net/blog/print.php?id=919665> เข้าถึงเมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2557)

ในปัจจุบันการท่องเที่ยวประเทศญี่ปุ่นไม่เพียงแต่ได้รับความนิยมท่องเที่ยวแค่ภายในเมืองหลวงเท่านั้น แต่ยังมีกรขยายการท่องเที่ยวไปยังบริเวณพื้นที่อื่นๆ ของประเทศอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณทางภาคเหนือของประเทศญี่ปุ่นซึ่งเป็นที่ตั้งของเกาะฮอกไกโดและเป็นศูนย์กลางของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์แตกต่างจากภูมิภาคอื่นๆ ของประเทศญี่ปุ่น

เกาะฮอกไกโด เป็นเกาะที่ตั้งอยู่ทางภาคเหนือของประเทศญี่ปุ่น มีลักษณะภูมิประเทศเป็นเกาะและมีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาสภาพภูมิอากาศส่วนใหญ่ค่อนข้างหนาว แต่ฤดูร้อนจะเย็นสบายเนื่องจากจะไม่ร้อนชื้นเหมือนกับภูมิภาคอื่นๆ ของประเทศญี่ปุ่นเมืองหลวงของเกาะฮอกไกโดคือเมืองซัปโปโร

เมืองซัปโปโรเป็นศูนย์กลางในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านธรรมชาติพิพิธภัณฑที่รวบรวมประวัติศาสตร์ความเป็นมาของฮอกไกโดในด้านต่างๆไว้ด้วยกันออนเซ็นและที่พลาดไม่ได้คืออาหารการกินเพราะเป็นเมืองที่เป็นเกาะจึงมีแหล่งอาหารทะเลนานาชนิดที่ส่งต่อไปยังทั่วประเทศอีกด้วย มีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ เช่น ตึกทำเนียบรัฐบาลเก่า หอนาฬิกาซัปโปโร หอคอยโทรทัศน์ซัปโปโร พิพิธภัณฑ์เบียร์ซัปโปโร เป็นต้น (อ้างอิงจาก <http://www.welcome.city.sapporo.jp/choose/area/central/?lang=th> เข้าถึงเมื่อ 21 พฤศจิกายน

2557)

เมืองซัปโปโรจัดว่าเป็นหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยมของญี่ปุ่นในปี 2549 ด้วยจำนวนนักท่องเที่ยวกว่า 14,104,000 คน ซึ่งเป็นปีที่มียอดนักท่องเที่ยวมากที่สุดในประวัติศาสตร์ (อ้างอิงจาก <http://en.wikipedia.org/wiki/Sapporo> เข้าถึงเมื่อ 17 พฤศจิกายน 2557)

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะสามารถแสดงให้เห็นว่าการท่องเที่ยวญี่ปุ่นไม่เพียงแต่ได้รับความนิยมท่องเที่ยวแค่ภายในเมืองหลวงเท่านั้น แต่ยังขยายการท่องเที่ยวไปยังบริเวณอื่นๆ ที่น่าสนใจ อย่างเช่น เมืองซัปโปโร เมืองหลวงของเกาะฮอกไกโดบริเวณทางเหนือของประเทศญี่ปุ่นที่มีทรัพยากรการท่องเที่ยวเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว รวมถึงมีปัจจัยอื่นที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เป็นจำนวนมากทั้งชาวญี่ปุ่นและชาวต่างชาติ ส่งผลให้เมืองซัปโปโรได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในการท่องเที่ยว

ด้วยเหตุนี้เองทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจและต้องการจะวิจัย “การเติบโตธุรกิจการท่องเที่ยวเมืองซัปโปโร” โดยศึกษาเกี่ยวกับทรัพยากรการท่องเที่ยว ศึกษาปัจจัยส่งเสริมการท่องเที่ยวในเมืองซัปโปโร และศึกษาการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของเมืองซัปโปโร ซึ่งที่กล่าวมาข้างต้นนี้มีส่วนส่งผลให้การท่องเที่ยวของเมืองซัปโปโรเกิดการขยายตัวและกลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่นิยมต่อนักท่องเที่ยวได้

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 2.1 เพื่อศึกษาทรัพยากรการท่องเที่ยวเมืองซัปโปโร
- 2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยส่งเสริมการท่องเที่ยวในเมืองซัปโปโร
- 2.3 เพื่อศึกษาการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเมืองซัปโปโร

3. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 3.1 ทำให้ทราบถึงทรัพยากรการท่องเที่ยวเมืองซัปโปโร
- 3.2 ทำให้ทราบถึงปัจจัยส่งเสริมการท่องเที่ยวในเมืองซัปโปโร
- 3.3 ทำให้ทราบถึงการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเมืองซัปโปโร

4. ขอบเขตของการศึกษา

- 4.1 ศึกษาทรัพยากรการท่องเที่ยวภายในบริเวณเมืองซัปโปโร
- 4.2 ศึกษาปัจจัยส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในบริเวณเมืองซัปโปโร
- 4.3 ศึกษาการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเมืองซัปโปโร

5.วิธีการศึกษา

- 5.1 เก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิจากหนังสือและอินเทอร์เน็ต
- 5.2 นำข้อมูลที่รวบรวมได้มาศึกษาและวิเคราะห์
- 5.3 เรียบเรียงผลการศึกษาและวิเคราะห์ในรูปแบบของบทความวิจัย

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการท่องเที่ยว (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548)

- 6.1 เที่ยวหรือท่องเที่ยว หมายถึง การท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่างๆ
- 6.2 ธุรกิจท่องเที่ยวหมายถึง การดำเนินกิจกรรมบริการทางด้านการท่องเที่ยว ได้แก่ บริการด้านการเดินทาง บริการด้านอาหาร ที่พักแรม และการนำเที่ยว ซึ่งดำเนินการโดยหวังผลกำไร
- 6.3 การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางเพื่อความบันเทิงรื่นเริงใจ เยี่ยมญาติ หรือการไปร่วมประชุม แต่มีค่าใช้จ่ายประกอบอาชีพเป็นหลักฐาน ไปทำงานประจำ หรือหารายได้ หรือเรียนหนังสือ หรือไปพักผ่อนเป็นถาวร
- 6.4 นักท่องเที่ยว หมายถึง ผู้ที่เดินทางมาเยือนชั่วคราวหรืออยู่ ณ สถานที่มาเยือนน้อยกว่า 24 ชั่วโมง

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

1.ความหมายของธุรกิจการท่องเที่ยว (Tourism Business)

สมบัติ กาญจนกิจ (2544) ได้กล่าวว่า

การพิจารณาการจัดการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบและบรรลุวัตถุประสงค์ต้องพิจารณาระบบย่อยและองค์ประกอบของการจัดการท่องเที่ยว

บทบาทหน้าที่ของแต่ละองค์ประกอบและความสัมพันธ์รวมถึงพิจารณาสภาพแวดล้อม

ของระบบการท่องเที่ยวที่มีองค์ประกอบหลัก 3 ด้าน คือ ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว (Tourism Resource)

บริการการท่องเที่ยว (Tourism Service) และตลาดการท่องเที่ยว (Tourism Marketing or Tourist)

ซึ่งแต่ละองค์ประกอบมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ดังนี้

1. ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว (Tourism Resource) ทรัพยากรที่สำคัญจัดเป็นอุปทานการท่องเที่ยว (Tourism Supply) อันประกอบด้วยแหล่งท่องเที่ยวตลอดจนทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยว ส่วนใหญ่หมายถึงสภาพทางกายภาพของทรัพยากรซึ่งอาจเป็นทรัพยากรทางธรรมชาติหรือที่มนุษย์สร้างขึ้น ตลอดจนวัฒนธรรมของชุมชนและท้องถิ่น

2. บริการการท่องเที่ยว (Tourism Service)

การบริการเพื่อการท่องเที่ยวที่มีอยู่ในพื้นที่หรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของพื้นที่นั้น

ซึ่งเป็นอุปทานประเภทหนึ่ง

ไม่ใช่จุดหมายหลักของนักท่องเที่ยวแต่เป็นการบริการที่รองรับเพื่อให้เกิดความสะดวกสบายแก่นักท่องเที่ยว

ในบางครั้งเป็นตัวดึงดูดใจแก่นักท่องเที่ยว เช่น ที่พัก อาหาร แหล่งจำหน่ายสินค้า แหล่งบันเทิง

แหล่งกิจกรรมและบริการอื่นๆ

3. ตลาดการท่องเที่ยว (Tourism Marketing or Tourist) ตลาดการท่องเที่ยวจะเน้นที่ตัวนักท่องเที่ยว ซึ่งในกระบวนการจัดการได้หมายรวมถึงการส่งเสริมและพัฒนาการขายและให้บริการแก่นักท่องเที่ยว รวมถึงกิจกรรม รูปแบบหรือกระบวนการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในพื้นที่

สรุปธุรกิจการท่องเที่ยว หมายถึง

การดำเนินกิจกรรมด้านการผลิตสินค้าและบริการเพื่ออำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของ

นักเดินทางท่องเที่ยว ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อแสวงหากำไร

2.องค์ประกอบของธุรกิจการท่องเที่ยว

นอกเหนือจากผู้มาเยือน (Visitors) แล้ว

การท่องเที่ยวจะสมบูรณ์ได้จะต้องมีองค์ประกอบที่เป็นหัวใจหลักที่รู้จักกันโดยทั่วไปคือ 8 As ประกอบด้วย

(เทิดชาย ช่วยบำรุง, 2549)

1. ปัจจัยด้านความดึงดูดของแหล่งท่องเที่ยว (Attraction) คือ

ทรัพยากรการท่องเที่ยวควรดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวได้ หรือมีลักษณะชวนตา ชวนใจ

มีเสน่ห์เฉพาะตัวอันมาจากมีความงามตามธรรมชาติ เช่น ทราหยาดทราหยขาว แนวปะการังที่มีสีสันสวยงาม รวมทั้งปลานชนิดต่างๆ ป่าที่มีพรรณไม้นานาชาติหรือความงามที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น ทะเลสาบ เป็นต้น และมีลักษณะของเหตุการณ์สำคัญเฉพาะกาล เช่น งานประเพณีในเทศกาลสำคัญของแต่ละท้องถิ่น การจัดขบวนบุปผาชาติหรือการตกแต่งขบวนพาเหรดและการแสดงในเทศกาลต่างๆ การแสดงแสง สี เสียง ในแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ เป็นต้น

2. ปัจจัยด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility)

เป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวจะดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวได้มากหากมีความสะดวกในการเดินทางที่เยี่ยม หากนักท่องเที่ยวสามารถเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้สะดวกและใกล้ชิด นักท่องเที่ยวจะเกิดอรรถรสในการท่องเที่ยวได้มาก ดังนั้น แม้แหล่งท่องเที่ยวมีความสวยงามแต่ขาดความสะดวกในการเข้าถึง นักท่องเที่ยวจะไม่เดินทางไปเที่ยวชม หน่วยงานที่รับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยวต้องดำเนินการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก ถนนสะพาน ที่จอดรถ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึงแก่นักท่องเที่ยว

3. ปัจจัยด้านที่พัก (Accommodation) คือ

การรองรับนักท่องเที่ยวด้านปัจจัยที่พักในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรอาจจะไม่สะดวกสบายเหมือนระดับการให้บริการของโรงแรมแต่ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้มาเยือนได้ในระดับที่เป็นความจำเป็นพื้นฐาน เช่น การพักอยู่แบบโฮมสเตย์ หรือการแยกบ้านจากเจ้าของบ้าน หรือแบบกางเต็นท์นอน แต่พักอยู่ในบริเวณของแหล่งท่องเที่ยว

4. ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) คือ ทรัพยากรการท่องเที่ยว

ควรก่อให้เกิดความประทับใจ สุขใจ และซาบซึ้งในการเที่ยวชม เช่น ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ เช่น วัด โบราณสถานต่างๆ ที่แสดงถึงอารยธรรมในอดีต

5. ปัจจัยด้านความหลากหลายของกิจกรรม (Activities) แหล่งท่องเที่ยว

ควรมีการเสริมสร้างกิจกรรมด้านความรู้ การพักผ่อน การให้ความบันเทิงแก่ผู้มาเยือน หรือสามารถเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ใกล้เคียง

6. ปัจจัยด้านความเป็นดั้งเดิม (Authenticity) คือ ลักษณะความเป็นของแท้ หรือดั้งเดิม เช่น

การได้สัมผัสวิถีชีวิตชาวนา การร่วมกินอยู่และทำกิจกรรมกับชาวนา ชาวสวน การได้เรียนรู้ถึงวิถีวัฒนธรรมชุมชน

7. ปัจจัยด้านการยอมรับของสังคม ชุมชนในท้องถิ่น (Acceptance-Community) ได้แก่

การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของคนในชุมชนและคนในชุมชนที่ยินดีและให้การต้อนรับแก่ผู้มาเยือนอย่างสมัครใจและเต็มใจในฐานะเจ้าบ้านที่ดี

8. การรู้ เข้าใจ (Awareness)

คือการเห็นคุณค่าและตระหนักถึงความสำคัญของทรัพยากรการท่องเที่ยว

3.ความหมายการท่องเที่ยว

องค์การท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization : WTO) แห่งองค์การสหประชาชาติ ได้กำหนดความหมายของการท่องเที่ยว ว่าหมายถึง การเดินทางใดๆ ก็ตามที่เป็นการเดินทางโดยเป็นไปตามเงื่อนไขสากล 3 ประการ ดังต่อไปนี้

1. การเดินทางจากสถานที่อยู่อาศัยเป็นประจำไปยังสถานที่อื่นๆ เป็นการชั่วคราว
2. การเดินทางนั้นผู้เดินทางเดินทางด้วยความสมัครใจ ไม่ใช่เป็นการบังคับ
3. การเดินทางเพื่อวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตาม ที่ไม่ใช่เดินทางเพื่อไปประกอบอาชีพหรือหารายได้

ซึ่งสอดคล้องกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2541 : 1) มีรายงานว่า การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ ที่กระทำเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดจากกิจกรรมงานประจำ รวมถึงการเดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งโดยไม่คำนึงว่าระยะทางนั้นจะใกล้หรือไกล และการเดินทางนั้นจะมีการค้างแรมหรือไม่ และได้ให้ความหมายไว้ว่า การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวตามเงื่อนไขเป็นสากล 3 ประการ เช่นกัน ได้แก่

1. การเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติ ไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว
2. การเดินทางด้วยความสมัครใจ
3. การเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตามที่ไม่ใช่เพื่อประกอบอาชีพ

ขณะที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2547 : 1) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวไว้ว่า การท่องเที่ยว ในหลักการแล้วอาจกำหนดได้โดยเงื่อนไข 3 ประการ ดังต่อไปนี้

1. เดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว (Temporary)
2. เดินทางด้วยความสมัครใจ (Voluntary)
3. เดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตามที่ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพหรือรายได้

จากความหมายของ การท่องเที่ยว ที่กล่าวมานั้น สรุปได้ว่า การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการนันทนาการ จากที่อยู่ปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว และเป็นการเดินทางไปด้วยความสมัครใจ ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพหรือหารายได้

4.ความหมายของนักท่องเที่ยว

มีผู้ให้ความหมายของ นักท่องเที่ยว หรือผู้เดินทางไปท่องเที่ยวว่า มีความหมายรวมถึงผู้เดินทาง 2 ประเภท คือ (นิคม จารุมณี, 2544 : 2)

1. นักท่องเที่ยวที่ค้างคืน (Tourist) ได้แก่ ผู้เดินทางมาเยือนชั่วคราว ซึ่งพักอยู่ในประเทศที่มาเยือนตั้งแต่ 24 ชั่วโมงขึ้นไป และเดินทางมาเยือนเพื่อพักผ่อน พักผ่อน ทักษนศึกษา ประกอบศาสนกิจ ร่วมการแข่งขันกีฬา ติดต่อธุรกิจ ร่วมการประชุมสัมมนา เป็นต้น

2. นักท่องเที่ยวที่ไม่ค้างคืน (Excursionists) ได้แก่ ผู้เดินทางมาเยือนชั่วคราวและอยู่ในประเทศที่มาเยือนน้อยกว่า 24 ชั่วโมง

สรุปได้ว่า นักท่องเที่ยว หมายถึง บุคคลหรือคณะบุคคลที่เดินทางจากที่หนึ่งมายังอีกที่หนึ่ง เพื่อวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน เช่น การพักผ่อนหย่อนใจ การันทนาการและการศึกษาหาความรู้ การบันเทิงและทัศนศึกษา

5.ประเภทการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวมีหลายรูปแบบด้วยกันโดยขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น ระยะเวลาในการท่องเที่ยว แรงจูงใจในการเดินทาง ประเภทของการคมนาคม จำนวนสมาชิกนักท่องเที่ยว และลักษณะของค่าใช้จ่ายในการเดินทาง เป็นต้น

จึงมีวิธีการแบ่งประเภทของการท่องเที่ยวหลายประเภทด้วยกัน คือ การแบ่งตามลักษณะพื้นฐาน ตามมาตรฐานสากล ตามลักษณะการจัดการ และตามลักษณะเฉพาะของการท่องเที่ยว แบ่งได้ 4 ลักษณะ คือ (ศรัญญา วรากุลวิทย์, 2546 : 15-20 ; วรรณ วลัยวานิช, 2539 : 17-18 ; บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548 : 10-13)

1. การท่องเที่ยวตามลักษณะพื้นฐานของการท่องเที่ยว

โดยพิจารณาตามวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ดังนี้

1.1 การท่องเที่ยวเมื่อมีเวลาว่าง (Leisure)

การใช้เวลาว่างของมนุษย์มีความแตกต่างกันตามเจตคติและสิ่งแวดล้อม

การใช้เวลาว่างของบุคคลเป็นไปตามแรงจูงใจส่วนบุคคลในยุคของข้อมูลข่าวสาร

ทำให้มีการเดินทางท่องเที่ยวไปในแหล่งต่างๆ

ตามอัธยาศัยของตนเพิ่มขึ้นและจะวางแผนในการเดินทางล่วงหน้าในแหล่งท่องเที่ยวที่แต่ละบุคคลสนใจ

1.2 การท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อน (Recreation)

เป็นการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวต้องการพักผ่อนอย่างแท้จริง

ใช้เวลาหยุดงานไปท่องเที่ยวในลักษณะสบายๆ เช่น บ้านพักตากอากาศ ริมหาดและเชิงเขา เป็นต้น

1.3 การท่องเที่ยวในวันหยุด (Holiday) ในวันหยุดนักท่องเที่ยวจำนวนมากนิยมเดินทางไปต่างท้องถิ่นหรือนอกเมือง นอกถิ่นที่อยู่อาศัยของตน เพื่อผ่อนคลายความเครียดจากการทำงาน

1.4 การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา (Sport) มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ การไปชมการแข่งขันกีฬาที่ตนสนใจ และการไปแข่งกีฬา เล่นกีฬา หรือออกกำลังกาย

1.5 การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ (Health) ปัจจุบันการท่องเที่ยวแบบนี้กำลังเป็นที่นิยมมีการจัดการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพอย่างมีระบบ เช่น การเดินทางไปเพื่อไปรับการรักษาทางการแพทย์ การเดินทางไปอาบน้ำแร่ในแหล่งน้ำต่างๆ และการจัดการท่องเที่ยวเหมาะสมจ่ายเพื่อรักษาสุขภาพ เป็นต้น

1.6 การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา (Study) องค์การท่องเที่ยวโลกได้มีมติให้นักศึกษาและผู้เดินทางไปฝึกอบรม ศึกษาดูงานเป็นนักท่องเที่ยวด้วย เช่น การเดินทางเพื่อไปศึกษาในต่างถิ่นต่างประเทศ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ วุฒิ และประสบการณ์ การเดินทางเพื่อฝึกอบรมระยะสั้น การเดินทางเพื่อดูงาน การเรียนภาษาอังกฤษภาคฤดูร้อน เป็นต้น

1.7 การท่องเที่ยวทางศาสนา (Religion) นับเป็นการท่องเที่ยวที่เก่าแก่ชนิดหนึ่ง ศาสนาเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง ที่ทำให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยว เช่น การเดินทางไปทอดกฐิน ทอดผ้าป่า นมัสการสถานที่และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป็นต้น

1.8 การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ (Business) ในปัจจุบันการเดินทางชนิดนี้จำแนกได้หลายประเภท ได้แก่ การเดินทางเพื่อให้บริการปรึกษา (Consulting) ซึ่งเกี่ยวข้องกับขายสินค้า เพื่อการค้า การจัดการ และการบำรุงรักษากิจการ อย่างไรก็ตามถ้าจำแนกเป็นลักษณะใหญ่ๆ ได้ดังนี้ การท่องเที่ยวเพื่อประชุม (Meeting) การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล (Incentive) การประชุมใหญ่ (Convention) และการแสดงนิทรรศการ (Exhibition) ซึ่งรวมเรียกว่า การท่องเที่ยวแบบไมซ์ (Meeting Incentive Convention Exhibition : MICE) นักท่องเที่ยวประเภทนี้มีคุณภาพสูง เนื่องจากมีอำนาจในการซื้อสูง และยังมีผู้ติดตามอีกไม่น้อยกว่าหนึ่งคน

1.9 การท่องเที่ยวเพื่อเยี่ยมมิตรและญาติ (Visiting Friends and Relative: VFR) เป็นการเดินทางไปเยี่ยมบิดา มารดา ญาติในถิ่นเกิด หรือที่อยู่อาศัยของครอบครัว เช่น ชาวตะวันตกเดินทางไปเยี่ยมญาติในเทศกาลคริสต์มาส ชาวไทยเดินทางกลับถิ่นเกิดเพื่อเยี่ยมบิดา มารดา และญาติในเทศกาลสงกรานต์ ชาวจีนนิยมเดินทางไปเยี่ยมครอบครัวในเทศกาลตรุษจีน เป็นต้น

1.10 การท่องเที่ยวเพื่อวัตถุประสงค์ขององค์กร (Mission) การท่องเที่ยวชนิดนี้เป็นการเดินทางของบุคคลหรือคณะบุคคล

เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ขององค์กรตน เช่น การเดินทางของคณะรัฐบาลเพื่อไปเยือน
ไปประชุมเจรจาในต่างประเทศ การเดินทางของคณะทูต การเดินทางของผู้สอนศาสนา เป็นต้น

2. การท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล การท่องเที่ยวชนิดนี้มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

2.1 การท่องเที่ยวในประเทศ เป็นการท่องเที่ยวไปตามสถานที่ต่างๆ
ภายในประเทศการท่องเที่ยวลักษณะนี้จะต้องมีสิ่งดึงดูดใจหลายอย่าง เช่น ความสวยงามของภูมิประเทศ
ความสะดวกสบายในการเดินทาง ความปลอดภัย ตลอดจนโฆษณา
หรือมีสิ่งจูงใจโดยเฉพาะของสถานที่นั้นๆ เช่น หลักฐานทางประวัติศาสตร์
หรือศิลปวัฒนธรรมประจำท้องถิ่น เป็นต้น

2.2 การท่องเที่ยวต่างประเทศ
เป็นการท่องเที่ยวไปตามสถานที่ที่แตกต่างจากประเทศของตน
ต้องผ่านขั้นตอนการเดินทางระหว่างประเทศหลายประการ เช่น กระทรวงต่างประเทศ กงสุลของประเทศ
สถานทูต สุลกากร ดำเนินตรวจคนเข้าเมือง เป็นต้น ใช้ภาษาต่างประเทศและอาจจะต้องมีมัคคุเทศก์ที่เป็นผู้นำ
การท่องเที่ยวต่างประเทศนี้ ขนาดของประเทศเป็นสิ่งสำคัญ เช่น
ประเทศที่มีขนาดใหญ่มักมีสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวมาก
เพราะมีโอกาสมักจะมีสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและสิ่งอื่นๆ หลายอย่างมากกว่าประเทศขนาดเล็ก
แต่บางครั้งการที่จะต้องเดินทางไกลๆ
ก็จะเป็นอุปสรรคหรืออาจทำให้นักท่องเที่ยวหมดความสนใจหรือมีความสนใจน้อยลง

2.3 การท่องเที่ยวลักษณะส่วนตัว
เป็นการท่องเที่ยวเฉพาะบุคคลหรือเป็นครอบครัวที่เดินทางโดยอิสระ
การท่องเที่ยวชนิดนี้อาจเป็นการเดินทางคนเดียวคู่สามีภรรยา หรือครอบครัว
นักท่องเที่ยวสามารถศึกษาแหล่งท่องเที่ยวได้จากคู่มือแนะนำเที่ยวของสถานที่นั้นๆ ในเรื่องที่พัก ร้านอาหาร
แหล่งท่องเที่ยว และเส้นทางในการเดินทาง

2.4 การท่องเที่ยวเป็นหมู่คณะ การท่องเที่ยวชนิดนี้ส่วนใหญ่ให้นักท่องเที่ยว
มอบให้บริษัทนำเที่ยวดำเนินการ เป็นการเดินทางท่องเที่ยวเป็นหมู่คณะ
บริษัทจัดดำเนินการนำเที่ยวในสถานที่ต่างๆ ตามรายการที่ตกลงไว้
การท่องเที่ยวชนิดนี้จ่ายค่าบริการต่ำกว่าการเดินทางในลักษณะส่วนตัวมาก
การเดินทางชนิดนี้เป็นที่นิยมกันทั่วโลก เรียกว่า การท่องเที่ยวเป็นหมู่คณะ (Group Inclusive Tour: GIT)
นักท่องเที่ยวรู้ค่าใช้จ่ายล่วงหน้าเพื่อการตัดสินใจ การท่องเที่ยวเป็นหมู่คณะชนิดทัวร์เหมาจ่าย (Package
Tour) มีลักษณะใกล้เคียงกับการท่องเที่ยวเป็นหมู่คณะ ต่างกันตรงที่เส้นทางกำหนดโดยบริษัทนำเที่ยว
นักท่องเที่ยวที่ร่วมเดินทางมีหลากหลาย และไม่เคยรู้จักกันมาก่อน

3. การท่องเที่ยวตามการจัดการ แบ่งเป็นรูปแบบย่อยได้ 2 รูปแบบ คือ

3.1 การท่องเที่ยวแบบประเพณีนิยม (Conventional Tourism)

เป็นการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นความพึงพอใจและปริมาณของนักท่องเที่ยวเป็นหลัก โดยไม่คำนึงถึงการจัดผลกระทบด้านลบต่อทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม

3.2 การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (Sustainable Tourism)

เป็นการท่องเที่ยวที่เน้นการจัดการอย่างดีเยี่ยม

เพื่อสามารถดำรงไว้ซึ่งทรัพยากรท่องเที่ยวให้มีความดึงดูดใจอย่างไม่เสื่อมคลายและธุรกิจท่องเที่ยวมีการปรับปรุงคุณภาพให้มีผลกำไรอย่างเป็นธรรม

ในขณะเดียวกันให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมได้รับผลประโยชน์ตอบแทนอย่างเหมาะสม

และมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชมสม่ำเสมออย่างเพียงพอ แต่มีผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด

ซึ่งสามารถแบ่งย่อยได้อีก 2 รูปแบบคือ

3.2.1 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Eco Tourism)

เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นและแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ โดยได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน

และมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้เกี่ยวข้องภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวที่ดีแบบมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงศึกษาธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพธรรมชาติ เป็นต้น

3.2.2 การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism)

เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมหรือชมงานประเพณีต่างๆที่ชุมชนท้องถิ่นนั้นจัดขึ้นเพื่อให้ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินพร้อมทั้งศึกษาความเชื่อความเข้าใจต่อสภาพสังคมและวัฒนธรรมมีประสบการณ์ใหม่ๆเพิ่มขึ้นมีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์การท่องเที่ยวงานประเพณีและศิลปวัฒนธรรมการท่องเที่ยววิถีชีวิตในชนบทการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและบันเทิงและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพทางวัฒนธรรม เป็นต้น

4. การท่องเที่ยวตามลักษณะเฉพาะ การท่องเที่ยวชนิดนี้มีรูปแบบ ดังนี้

4.1 การท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อน (Leisure Tourism)

เป็นการท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองความต้องการที่จะหลีกหนีจากสภาพชีวิตประจำวันที่จำเจ อันเป็นการเดินทางเพื่อการพักผ่อนและหาประสบการณ์ใหม่

4.2 การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ (Business Tourism)

เป็นการท่องเที่ยวเพื่อไปติดต่อธุรกิจหรือไปประชุม โดยมีระยะเวลา 2-3 วันและแทรกกิจกรรมให้ไปท่องเที่ยว

4.3 การท่องเที่ยวเพื่อความสนใจพิเศษ (Special Interest Tourism)

เป็นการท่องเที่ยวที่เกิดจากความสนใจกิจกรรมพิเศษ สามารถแบ่งเป็นรูปแบบย่อยได้ 3 แบบ คือ

4.3.1 การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ (Natural Tourism)

เป็นการท่องเที่ยวเพื่อมุ่งการพักผ่อนหย่อนใจ ความสนุกสนาน ความชื่นชมในแหล่งธรรมชาติและการศึกษาในแหล่งธรรมชาติ

4.3.2 การท่องเที่ยวเชิงกีฬาและบันเทิง (Sport and Entertainment Tourism)

เป็นการท่องเที่ยวเพื่อสนองความต้องการและความพึงพอใจในการพักผ่อน สนุกสนาน รื่นเริงบันเทิงใจ การออกกำลังกาย โดยมุ่งเน้นการได้รับบริการที่เหมาะสม

4.3.3 การท่องเที่ยวเพื่อการประชุม การท่องเที่ยวเพื่อรางวัล

การท่องเที่ยวเพื่อประชุมใหญ่ การสัมมนา และการท่องเที่ยวเพื่อจัดแสดงนิทรรศการ หรือเรียกว่าการท่องเที่ยวแบบไมเค็ซ(MICE: Meeting, Incentive, Convention and Exhibition) การท่องเที่ยวรูปแบบนี้ที่เกิดจากผลพลอยได้ในการเดินทางไปติดต่อธุรกิจ หรือประชุมสัมมนา ซึ่งอาจมีหรือไม่มีการศึกษาดูงานและการทัศนศึกษารวมอยู่ด้วยก็ได้ หรือมีเวลาว่างจากการติดต่อธุรกิจ หรือประชุมสัมมนา ก็อาจเดินทางไปดูงานหรือทัศนศึกษาเองก็ได้

6. บทบาทและความสำคัญของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวมีบทบาทที่สำคัญในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้ (อุดม เขยทิววงศ์ ประชิต สกฤษณะพัฒน์ และวิมล จิโรจพันธ์, 2548 : 67-72)

1. บทบาทของการท่องเที่ยวต่อสังคม ได้แก่

1.1 การท่องเที่ยวมีส่วนเสริมสร้างความสัมพันธ์ของมนุษยชาติ

ก่อให้เกิดสันติภาพความเป็นไมตรี ความเข้าใจอันดีระหว่างเจ้าของบ้านและผู้มาเยือน

1.2 การท่องเที่ยวช่วยให้ประชาชนรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

ใช้ทรัพยากรท้องถิ่นมาผลิต

และประดิษฐ์สิ่งของในรูปของสินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกไว้จำหน่ายแก่ผู้มาเยือน

1.3 การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการอนุรักษ์ฟื้นฟูมรดกวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมเกิดความภาคภูมิใจ สำนึกและตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนการรักษาเอกลักษณ์ของชาติ หวงแหน รักผืนแผ่นดินที่อยู่

1.4 การท่องเที่ยวมีบทบาทในการพัฒนา สร้างสรรค์ความเจริญทางสังคมให้เกิดแก่ท้องถิ่นทำให้มีการก่อสร้างสิ่งใหม่ และลงทุนด้านการผลิต

1.5 การท่องเที่ยวช่วยขจัดปัญหาแตกต่างระหว่างเมืองกับชนบท ทำให้ประชาชนในชนบทมีงานทำ

2. บทบาทของการท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่

2.1 การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ไม่สิ้นเปลืองวัตถุดิบ ผลผลิตขายได้ตลอดเวลาตามความเหมาะสม

2.2

การท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศเข้าประเทศเป็นจำนวนมหาศาลนับเป็นรายได้อันดับหนึ่ง เมื่อเปรียบเทียบกับรายได้จากสินค้าออกอื่นๆ

2.3 การท่องเที่ยวช่วยกระตุ้นให้เกิดการผลิตหมุนเวียนเป็นวงจรภายในประเทศ ทำให้เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพแก่ประชาชน ทั้งทางตรงและทางอ้อม เป็นการลดการว่างงาน

2.4 การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการผลิตหมุนเวียน และการกระจายรายได้ไปสู่ภูมิภาค การพัฒนาความเจริญก็จะไปถึงภูมิภาคนั้นๆ ที่มีนักท่องเที่ยวเดินทางไปถึง เกิดการสร้างสรรคสิ่งใหม่ๆ ในท้องถิ่น เช่น โรงแรม ร้านค้า สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

2.5 รายได้จากการท่องเที่ยว

มีผลกระทบทวีคูณในการสร้างรายได้หมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ซึ่งทำให้ผลผลิตส่วนรวมของประเทศมีค่าทวีกว่า 2 เท่าตัว

2.6 การท่องเที่ยวมีบทบาทในการกระตุ้นให้เกิดการผลิต และการนำเอาทรัพยากรของประเทศไทย โดยเฉพาะของท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในรูปของการผลิตสินค้าและบริการ

3. บทบาทของผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

3.1 บทบาทของนักท่องเที่ยว ได้แก่

นักท่องเที่ยวจะต้องปฏิบัติตัวให้เหมาะสมในระหว่างการเดินทางตามเงื่อนไข และกติกาของท้องถิ่นที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว

3.2 บทบาทของมัคคุเทศก์ ได้แก่

บทบาทสำคัญในการที่จะช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวตามธรรมชาติได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับนักท่องเที่ยว จึงเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อนักท่องเที่ยวมากที่สุด

3.3 บทบาทของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว ได้แก่

การให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่นักท่องเที่ยวก่อนที่จะเดินทางไปท่องเที่ยว เพื่อลดการสูญเสียทรัพยากรทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจวิธีการ เช่น การจัดทำแผนการเดินทาง และส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อหลีกเลี่ยงการขายสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมมากเกินไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานที่ที่มีการจัดการที่ไม่เหมาะสม การจัดปฐมนิเทศให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับปรากฏการณ์ธรรมชาติและวัฒนธรรมที่ควรสนใจเป็นพิเศษ รวมทั้งการมีพฤติกรรมที่เหมาะสมในการท่องเที่ยว การให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้คน และระบบนิเวศของพื้นที่ที่จะไปเยือน ให้ความรู้เกี่ยวกับข้อควรปฏิบัติขณะเดินทาง เป็นต้น

3.4 บทบาทของประชาชนในพื้นที่ หมายถึง กลุ่ม 2 กลุ่ม ได้แก่ คนในท้องถิ่น และรัฐบาลซึ่งมีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงจากทรัพยากรการท่องเที่ยวทั้งด้านบวกและด้านลบ ได้แก่

3.4.1 คนในท้องถิ่น

ต้องช่วยกันดูแลหากเห็นสิ่งใดผิดปกติต้องแจ้งให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเข้าไปจัดการแก้ไข นอกจากนี้ยังต้องช่วยกันส่งเสริมอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวธรรมชาติและช่วยกันดูแลความสะอาดของสถานที่ด้วย

3.4.2 รัฐบาล

มีหน้าที่โดยตรงในการจัดการระบบการใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวให้เป็นระเบียบ ไม่ปล่อยให้กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งใช้ประโยชน์จนสูญเสียความสมดุล รัฐบาลต้องกำหนดรูปแบบ กติกา เข้มงวด กวดขัน ให้มีการปฏิบัติตาม ลงโทษผู้ที่กระทำผิดหรือฝ่าฝืน ให้การสนับสนุนงบประมาณของบุคลากรในการอนุรักษ์ ซึ่งรัฐบาลได้กำหนดวิธีการสงวนรักษาทรัพยากรท่องเที่ยวที่สำคัญ คือ การกำหนดพื้นที่เขตการอนุรักษ์สัตว์ป่า การกำหนดพื้นที่อุทยานประวัติศาสตร์ และการกำหนดพื้นที่อุทยานแห่งชาติ

7. ทรัพยากรการท่องเที่ยว

ทรัพยากรท่องเที่ยวนับเป็นสินค้าทางการท่องเที่ยวที่มีความสำคัญอย่างมากหรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว หากไม่มีสินค้าทางการท่องเที่ยวหรือสินค้าทางการท่องเที่ยวไม่ดี ไม่มีคุณภาพ และไม่งดงามสมบูรณ์ ธุรกิจการท่องเที่ยวก็อาจจะไม่เกิดขึ้น และไม่เติบโตมาจนเลิกเช่นทุกวันนี้ (ยุทธพงศ์ นิคม 2536 : 122)

1. ความหมายของทรัพยากรท่องเที่ยว

ได้มีผู้กล่าวถึงความหมายของทรัพยากรการท่องเที่ยวหลายทฤษฎี เช่น มนัส สุวรรณ และคณะกล่าวว่า ทรัพยากรการท่องเที่ยว (Tourism Resource) หมายถึง พื้นที่ สิ่งของ กิจกรรม หรือมิติอื่นใดที่สามารถให้คุณค่าเชิงการท่องเที่ยว เช่น ความสวยงามตามธรรมชาติ คุณค่าเชิงประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม และการเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ เป็นต้น แก่นักท่องเที่ยว ทั้งนี้ ทรัพยากรการท่องเที่ยวสามารถปรากฏได้ทั้งในลักษณะของรูปธรรมที่สามารถสัมผัสได้ด้วยการจับต้อง เช่น สิ่งก่อสร้าง ของที่ระลึก ถ้ำ และน้ำตก เป็นต้น และในลักษณะของนามธรรมที่ไม่สามารถสัมผัสได้ด้วยการจับต้องแต่สามารถสัมผัสได้ด้วยทางอื่น เช่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษา เป็นต้น ชนเผ่า และการละเล่นการแสดงพื้นบ้าน เป็นต้น (เกษม จันทร์แก้ว 2557 : 64-65)

วรรณ วลัยวานิช กล่าวว่า ทรัพยากรการท่องเที่ยว หมายถึง สถานที่ท่องเที่ยวซึ่งรวมถึงสถานที่ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ และสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวกิจกรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นที่มีลักษณะเด่นดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว (รัชนิกร บุญหลง 2536 : 34)

2. ความสำคัญของทรัพยากรท่องเที่ยว

ทรัพยากรการท่องเที่ยว (Tourism Resource) เป็นองค์ประกอบหนึ่งของระบบการท่องเที่ยวนอกเหนือไปจากบริการการท่องเที่ยว (Tourism Service) และตลาดการท่องเที่ยว (Tourism Market) องค์ประกอบเหล่านี้ความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน และแต่ละองค์ประกอบก็มีองค์ประกอบย่อยๆ อีกมากมาย ความแตกต่างในองค์ประกอบย่อยและความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันระหว่างองค์ประกอบเหล่านี้ได้ก่อให้เกิดความแตกต่างในรูปแบบของการท่องเที่ยว การที่ทรัพยากรการท่องเที่ยวสามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เดินทางไปยังสถานที่ ตำบล เมือง ภาค รัฐหรือประเทศต่างๆ ทำให้ท้องถิ่นที่มีผู้เดินทางไปท่องเที่ยวได้รับผลกระทบทางบวกหลายประการนั้น

นับได้ว่าทรัพยากรการท่องเที่ยวมีความสำคัญมากต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว (นาท ตันทวิรุพท์ 2528 : 15) โดยอาจสรุปได้ดังนี้

2.1 เป็นสิ่งดึงดูดใจให้มีการเดินทางท่องเที่ยว

ทรัพยากรการท่องเที่ยวนับเป็นสิ่งดึงดูดใจที่สำคัญมาก

เพราะเป็นปัจจัยหลักที่นักท่องเที่ยวนำมาพิจารณาในการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ ตำบล เมือง ภาค รัฐ หรือประเทศนั้นๆ

2.2 เป็นที่มาของรายได้ เมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ ตำบล เมือง ภาค รัฐ หรือประเทศนั้น คนในพื้นที่นั้นๆ ก็จะมีอาชีพและมีรายได้จากการจัดธุรกิจและบริการให้แก่นักท่องเที่ยว รัฐบาลเองก็สามารถเก็บภาษีอากรจากการค้าและภาษีเงินได้

ท้ายสุดเงินจำนวนนี้นอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติโดยรวม

เพราะรัฐบาลนำไปใช้ในการพัฒนาประเทศแล้ว

ยังเป็นเงินส่วนที่นำไปช่วยชดเชยภาวะการขาดดุลการค้ากับต่างประเทศอีกด้วย

2.3 ช่วยเพิ่มคุณภาพชีวิตและทำให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณที่มีทรัพยากรการท่องเที่ยวอุดมสมบูรณ์จะมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น

เพราะสถานที่พักผ่อนหย่อนใจในท้องถิ่นของตน ช่วยให้ประชาชนสามารถผ่อนคลายจากภาวะจำเจ

ตึงเครียดจากการประกอบกิจการ ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมนันทนาการได้

ส่งผลให้มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่สมบูรณ์ เป็นประชากรที่มีคุณภาพ

ที่สำคัญคือคนที่ผู้คนมีอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ย่อมมีรายได้

และสามารถซื้อหาสินค้าอุปโภคบริโภคและบริการต่างๆ ให้กับตนเองได้

ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างคุณภาพชีวิตและทำให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นไปด้วย (นิคม จารุมณี 2536 : 54)

2.4 สะท้อนให้เห็นคุณค่าของภูมิปัญญาบรรพชน

ทรัพยากรการท่องเที่ยวจำนวนมากได้สะท้อนให้เห็นภูมิปัญญาของบรรพชนที่ล้ำลึก

เป็นความรู้ที่สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการดำรงชีวิตของคนในรุ่นปัจจุบันเช่น

ขนบธรรมเนียมประเพณี ที่แสดงถึงการมีวัฒนธรรมสถาปัตยกรรมอันประณีตงดงาม เป็นต้น

2.5 ก่อให้เกิดการอนุรักษ์และพัฒนา

ประโยชน์มากมายที่ผู้คนได้รับจากทรัพยากรการท่องเที่ยว

ทำให้เกิดการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสมไม่สูญหายไปหากมีการนำ

ไปใช้ ก็จะมีการจัดการและใช้อย่างระมัดระวัง มีการบริโภคทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างมีจิตสำนึก

โดยคำนึงถึงอนุชนคนรุ่นต่อไปด้วย (กรองแก้ว ศิริผล 2542 : 42)

3. ประเภทของทรัพยากรการท่องเที่ยว

โดยทั่วไปแล้วนั้น

ทรัพยากรการท่องเที่ยวอาจจะแยกตามลักษณะและตามความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ 2 ประเภท กล่าวคือ

3.1 ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ได้แก่ สภาพภูมิอากาศ

รวมทั้งอากาศและทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำตก ภูเขา ทะเล ป่าไม้ ฯลฯ

ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น คือ เป็นสิ่งที่มนุษย์ไม่ต้องสูญเสียต้นทุนในการผลิต

แต่ทรัพยากรทั้งสองลักษณะต่างก็ต้องมีต้นทุนในการดูแลรักษาเหมือนกัน

คุณภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติก็ต้องได้รับการดูแลรักษาในรูปแบบของการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน การวางแผนการท่องเที่ยว

รวมทั้งการวางมาตรฐานการดูแลรักษาทรัพยากรดังกล่าวจึงเป็นสิ่งจำเป็น

เนื่องจากกิจกรรมการท่องเที่ยวสามารถส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นสิ่งประอบางได้

ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติเป็นสิ่งดึงดูดความต้องการพื้นฐานของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ ยกตัวอย่างเช่น ผู้คนที่อยู่ในพื้นที่หุบเขาที่มีอากาศหนาว ย่อมไม่มีโอกาสที่จะได้สัมผัสอากาศอันอบอุ่นหรือได้เห็นชายทะเล

ความต้องการนี้เองที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวชายทะเลเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวหลายประเทศ

โดยเฉพาะชาวยุโรป ดังจะเห็นได้จากความหนาแน่นของนักท่องเที่ยวที่ชายหาดเมืองนิซ (Nice)

ของประเทศฝรั่งเศสในช่วงเดือนตุลาคม ซึ่งเป็นเดือนแห่งการพักผ่อนของนักท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศส

นอกจากนี้ชาวยุโรปยังนิยมท่องเที่ยวไปยังชายหาดหลายแห่งของสเปน หรือหมู่เกาะแคริบเบียนในอเมริกา

รวมทั้งภูเก็ตของประเทศไทยด้วยเช่นกัน (Brian and Christophere P.1987 : 126-128)

3.2 ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้แก่ ทรัพยากรท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์

ทรัพยากรการท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรมและสังคม และทรัพยากรการท่องเที่ยวด้านบันเทิงและพลัดเพลิน

3.2.1 ทรัพยากรการท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์

โดยส่วนใหญ่การนำเสนอประวัติศาสตร์ในรูปของทรัพยากรการท่องเที่ยวจะอยู่ในรูปของโบราณสถาน

โบราณวัตถุ และสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับสงครามและศาสนา

3.2.2 ทรัพยากรการท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรมและสังคม

แต่ละประเทศต่างก็มีวัฒนธรรมและวิถีชีวิตทางสังคมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ทั้งที่เป็นรูปธรรม

ที่แสดงออกทางด้านลักษณะความเป็นอยู่ของผู้คน ภาษา เทศกาล ประเพณี พิธีกรรมทางศาสนา ศิลปหัตถกรรม การแต่งกาย การละเล่นและการบันเทิงต่างๆ สภาพบ้านเรือน ฯลฯ และที่เป็นนามธรรม ที่แสดงออกทางด้านความคิด ความเชื่อ ทักษะคติ ภูมิปัญญาชาวบ้าน ฯลฯ สิ่งเหล่านี้คือทรัพยากรการท่องเที่ยวทั้งสิ้น เนื่องจากสามารถตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นสิ่งที่แปลกแตกต่างของนักท่องเที่ยวได้

ทรัพยากรการท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรมและสังคมยังหมายถึง “อรรถศาสตร์และการต้อนรับ” ของผู้คนในท้องถิ่นด้วย นับเป็นทรัพยากรที่สำคัญอย่างยิ่งของการท่องเที่ยว ทั้งนี้หากนักท่องเที่ยวเกิดความรู้สึกที่ไม่ได้รับการต้อนรับจากคนในท้องถิ่นแล้ว สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ หรือทิวทัศน์ใดๆ ก็ไม่สามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวอยู่ในพื้นที่นั้นต่อไปหรือกลับมาเยือนซ้ำได้ การแสดงออกซึ่งการต้อนรับนักท่องเที่ยวสามารถทำได้หลายรูปแบบ รูปแบบหนึ่งที่เป็นรูปธรรมชัดเจน คือการติดตั้งป้ายต้อนรับนักท่องเที่ยว เช่น ป้าย “Aloha” ซึ่งเป็นภาษาของชาวฮาวาย แปลว่า “สวัสดี” หรือการจัดบริการนำเที่ยวที่มีหลายภาษา เช่น รถนำเที่ยวในกรุงลอนดอน มีการแนะนำแหล่งท่องเที่ยวหลายภาษาสำหรับนักท่องเที่ยวที่เป็นตลาดหลัก ไม่ว่าจะเป็นภาษาอิตาเลียน ฝรั่งเศส เยอรมัน หรือญี่ปุ่น (Philip G 1992 : 85 - 86)

3.2.3 ทรัพยากรการท่องเที่ยวด้านบันเทิงและความเพลิดเพลิน

ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทนี้ หมายถึง สถานที่หรือกิจกรรมที่สร้างความบันเทิงและความเพลิดเพลินให้แก่นักท่องเที่ยวทุกประเภท อาทิ สวนสาธารณะ สวนสนุก แหล่งบันเทิงยามค่ำคืน โรงละคร โรงภาพยนตร์ เป็นต้น สถานที่เหล่านี้ส่วนใหญ่ต้องใช้งบประมาณในการสร้างสูง โดยส่วนใหญ่เป็นการลงทุนของภาคเอกชน มีเพียงส่วนน้อย เช่น สวนสาธารณะ สวนสัตว์ ที่เป็นการลงทุนของภาครัฐ ตัวอย่างของทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทนี้ เช่น ดิสนีย์เวิลด์ สวนสยาม ซาฟารีเวิลด์ สวนสัตว์เปิดเขาเขียว สวนสัตว์ดุสิต คลับ ดิสโก้เธค การแสดงโชว์ทิฟฟานี ฯลฯ

อย่างไรก็ตามทรัพยากรการท่องเที่ยวนี้มีการเสื่อมสลายได้ตามกาลเวลา ไม่ว่าจะเป็นเพราะสภาพดินฟ้าอากาศ การทำลายของมนุษย์ หรือการขาดการดูแลเอาใจใส่ ดังนั้นการอนุรักษ์ ส่งเสริม และพัฒนา ตลอดจนการดูแลรักษาจากหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องจึงเป็นสิ่งสำคัญ ที่จะส่งผลให้การท่องเที่ยวเจริญก้าวหน้าต่อไป (ฐักัด ศรีคำพร 2536 : 119 – 121)

8. ข้อมูลเกี่ยวกับเกาะฮอกไกโด

เพลินพรรณ เลิศล้ำสกุลทรัพย์ (2553) ฮอกไกโด (Hokkaido) ตั้งอยู่เหนือสุดของประเทศญี่ปุ่นและมีอาณาบริเวณกว้างไกลมาก คนส่วนใหญ่มักคิดว่าฮอกไกโดเป็นจังหวัด

หากความจริงแล้วฮอกไกโดเป็นชื่อของทั้งเกาะ ซึ่งถือเป็นภูมิภาคหนึ่งของประเทศญี่ปุ่นเลยทีเดียว ด้วยเหตุนี้ทำให้มีปัญหาข้อขัดแย้งระหว่างความพยายามของรัฐที่ต้องการแบ่งเมืองต่างๆ ในฮอกไกโดให้ขึ้นเป็นจังหวัดใหญ่ แต่ก็ถูกคัดค้านจากประชาชนเสมอ (ข้อมูลจากองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)

เกาะฮอกไกโดมีขนาดใหญ่เป็นอันดับสองรองจากเกาะฮนชู (Honshu) และเป็นเกาะที่อยู่ทางเหนือสุดของเกาะหลักทั้ง 4 เกาะ (อีก 2 เกาะที่เหลือคือ เกาะคิวชู (Kyushu) และเกาะชิโกกุ (Shikoku)) พื้นที่บนเกาะเป็นภูเขา ภูเขาไฟ ทะเลสาบ และที่ราบขนาดใหญ่ บนภูเขาปกคลุมไปด้วยต้นไม้ประเภทสนอันสวยงาม นอกจากนี้ยังเป็นที่ตั้งของอุทยานแห่งชาติที่ใหญ่ที่สุดในญี่ปุ่น คือ ดะอิเซะสึซัง (Daisetsuzan National Park) ซึ่งเป็นดินแดนแห่งภูเขาสูงชัน ยอดภูเขาไฟ ทุ่งดอกไม้ป่าอันอุดมสมบูรณ์ และสัตว์ป่านานาชนิด

ฮอกไกโดมีประชากรทั้งหมดประมาณห้าล้านกว่าคน โดยหนึ่งล้านแปดแสนอาศัยอยู่ในซัปโปโร (Sapporo) เมืองใหญ่ที่สุดของเกาะ

ครั้งบรรพกาล ฮอกไกโดไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของประเทศญี่ปุ่น แต่มีชาวไอนุ (Ainu) เป็นชนพื้นเมืองอาศัยอยู่ ชาวไอนุมีใบหน้าละม้ายชาวอินเดียนแดงมากกว่าคนญี่ปุ่นด้วยข้อสันนิษฐานว่า ในอดีตรัสเซียน่าจะมีพื้นที่ติดต่อกับฮอกไกโด ร่องรอยประวัติศาสตร์จึงยังคงหลงเหลือ ดังเห็นได้ว่าชื่อสถานที่หลายแห่งบนเกาะเป็นภาษาไอนุ เช่นเมืองซัปโปโรนั่นเอง คินวันพื้นผ่าน ราว 100 ปีก่อนชาวมูไรจากเกาะฮนชูที่แพ้สงครามก็อพยพมาอยู่ที่ฮอกไกโดเช่นเดียวกัน จึงทำให้ชาวไอนุดั้งเดิมแทบจะไม่เหลืออยู่ ยกเว้นที่หมู่บ้านไอนุซึ่งพวกเขาก็มีวิถีชีวิตเฉกเช่นชาวญี่ปุ่นทั่วไป ถึงตอนนี้ถ้าไม่ได้ไปที่หมู่บ้านไอนุ ให้มเข็มในมหาสมุทรอาจจะง่ายกว่าที่คุณแยกได้ว่าคนไหนเป็นชาวไอนุขนาดแท้

ฮอกไกโดเป็นเขตเกษตรกรรมที่สำคัญของญี่ปุ่น เป็นแหล่งผลิตข้าวญี่ปุ่น อาหารทะเลอย่างพวกซาคิมิและผักผลไม้คุณภาพสูงมีสินค้าอุตสาหกรรมที่โด่งดัง เช่น เบียร์ซัปโปโรและผลิตภัณฑ์อาหารขึ้นชื่อ เช่น ซ็อกโกแลตและมันฝรั่ง

สำหรับนักท่องเที่ยว ฮอกไกโดคือจุดหมายในฝัน ด้วยว่าในฤดูร้อนอากาศเย็นสบาย เป็นที่ชมธรรมชาติทุ่งดอกไม้บาน ป่าเขาสำเนาไพรยังคงความเป็นธรรมชาติ 100% ส่วนฤดูหนาวก็มีเทศกาลหิมะซัปโปโรอันลือเลื่อง เป็นที่นิยมของทั้งชาวต่างชาติและชาวญี่ปุ่นเอง รวมทั้งมีบ่อน้ำร้อนที่มีแร่ธรรมชาติอันดีต่อสุขภาพ

ด้วยความที่ฮอกไกโดเป็นเขตที่มีอากาศหนาวเย็น หิมะปกคลุมบ้านเรือนราว 4-6 เดือนในฤดูหนาว คือระหว่างปลายเดือนพฤศจิกายน-ต้นเดือนเมษายน อากาศในช่วงนี้จะหนาวจัด มีอุณหภูมิตั้งแต่ 5

องศาเซลเซียสและอาจลดต่ำลงถึง -20 องศาเซลเซียส ส่วนในฤดูร้อน ช่วงระหว่างเดือนมิถุนายน-สิงหาคม อากาศเย็นสบาย มีอุณหภูมิเฉลี่ย 15-30 องศาเซลเซียส เพราะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขา สอกไกโดจึงมีฟาร์มเลี้ยงสัตว์มากมาย ผู้คนส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในบริเวณที่ราบลุ่ม เช่น แถบเมืองซัปโปโร และด้วยความหลากหลายของภูมิประเทศนี้เอง จึงทำให้เกิดแหล่งท่องเที่ยว อาทิ ยอดภูเขาไฟ ทุ่งดอกไม้ และสวนสัตว์ป่าขนาดใหญ่

9. ข้อมูลเกี่ยวกับเมืองซัปโปโร

ฐานข้อมูลอินเทอร์เน็ตจากเว็บไซต์ <http://www.welcome.city.sapporo.jp/learn/basicinfo/?lang=th> ได้กล่าวไว้ว่า

เมืองซัปโปโร

เมืองหลวงแห่งเกาะฮอกไกโดเป็นศูนย์กลางทางการเมือง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมของฮอกไกโด มีอาคารที่บังบอกถึงประวัติศาสตร์ของฮอกไกโด

และเป็นศูนย์กลางการกระจายสินค้าของฮอกไกโดซึ่งเป็นศูนย์รวมของผักผลไม้สดที่เพิ่งเก็บเกี่ยวมาใหม่และพลาสติกจากสถานที่ต่างๆ ในเกาะก่อให้เกิดวัฒนธรรมการกินที่อุดมสมบูรณ์ทั้งราเม็งเนื้อย่างเจงกิสข่านซูชิอาหารทะเลซูชิแกงกะหรี่ปั่นก็มีชื่อเสียง

เมืองซัปโปโร มีพื้นที่ 1,121.12 ตารางกิโลเมตรมีพื้นที่พอๆ กับฮ่องกง

ซัปโปโรเป็นเมืองใหญ่ที่สุดของเกาะฮอกไกโด และใหญ่เป็นอันดับที่ 5 ของประเทศญี่ปุ่น มีจำนวนประชากร 1,937,707 คน เป็นเมืองที่กำหนดโดยรัฐบาลทางตอนเหนือสุดของประเทศญี่ปุ่น มีประชากรเป็นอันดับที่ 5 ของประเทศญี่ปุ่น

9.1 ภูมิอากาศเมืองซัปโปโร

มีอุณหภูมิเฉลี่ยต่อปี 8.9 องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดโดยเฉลี่ยของฤดูร้อนช่วงเดือนสิงหาคม 26.4 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิต่ำสุดโดยเฉลี่ยของฤดูหนาวช่วงเดือนมกราคม -7.0 องศาเซลเซียส

หิมะแรกจะอยู่ในช่วงปลายเดือนตุลาคมและจะมีหิมะปกคลุมอย่างต่อเนื่องในเดือนธันวาคมในหลายปีจะมีปริมาณหิมะจากการสังเกตการณ์อยู่ที่ประมาณ 600 ซม.

เฉลี่ยต่อปีซึ่งส่งผลกระทบต่อชีวิตให้อยู่ในระดับจำกัด เช่น

การต้องกำจัดหิมะเป็นต้นซึ่งเป็นเรื่องปกติในโลกของการดำรงอยู่ในเขตพื้นที่ที่มีหิมะตกซึ่งเป็นเมืองใหญ่มีประชากรมากกว่า 1.9

ล้านคนข้อดีคือในฤดูร้อนจะไม่มีฝนและได้รับผลกระทบจากพายุไต้ฝุ่นน้อยเขตพื้นที่ภูเขาที่มีหิมะคงเหลือจนถึงฤดูร้อนจะทำหน้าที่เก็บกักน้ำซึ่งนับเป็นแหล่งจัดเก็บน้ำที่อุดมสมบูรณ์ในเดือนกรกฎาคมถึงเดือนสิงหาคมอุณหภูมิโดยเฉลี่ยจะเกินกว่า 20°C แต่มีความชื้นต่ำจึงใช้ชีวิตได้อย่างสบายในช่วงเช้าและเย็น

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อทำการศึกษาศึกษาทรัพยากรการท่องเที่ยว ปัจจัยส่งเสริมการท่องเที่ยว และการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อการเติบโตธุรกิจการท่องเที่ยวเมืองชัยโปโร โดยใช้การเก็บข้อมูลทุติยภูมิจากแหล่งต่างๆ นำมาเป็นตัววิเคราะห์ ได้แก่ หนังสือ บทความ งานวิจัย และสถิติ เป็นต้น

แหล่งที่มาของข้อมูล

ข้อมูลทุติยภูมิที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานราชการต่างๆ และสถาบันดังนี้

1. หอสมุดมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
2. รวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อออนไลน์ในเว็บไซต์ต่างๆ

การจัดทำข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเรียบร้อยแล้ว โดยที่ข้อมูลยังไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย จึงต้องนำข้อมูลทั้งหมดมาเรียบเรียงและจัดทำใหม่ตามขอบเขตการศึกษาที่ได้กำหนดไว้

โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ สรุป และอภิปรายผล
พร้อมทั้งเพิ่มเติมข้อมูลรายละเอียดที่เห็นว่ามีสำคัญและจำเป็น

วิธีการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

1. ศึกษาทรัพยากรการท่องเที่ยวเมืองชัยโปโร
โดยใช้ข้อมูลจากบทความหนังสือและอินเทอร์เน็ตในเรื่องที่เกี่ยวข้อง มาศึกษาและวิเคราะห์
2. ศึกษาปัจจัยส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองชัยโปโร
โดยใช้ข้อมูลจากบทความหนังสือและอินเทอร์เน็ตในเรื่องที่เกี่ยวข้องมาศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบการท่องเที่ยวของแต่ละช่วงฤดูกาล
3. ศึกษาการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเมืองชัยโปโร โดยนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาศึกษา
เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวโน้มการเจริญเติบโต โดยผลของการวิเคราะห์จะนำเสนอในรูปแบบของกราฟ
และการบรรยาย

สถิติหรือเทคนิคเชิงปริมาณที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์

วิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางแผนภูมิจากหนังสือบทความทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ
รวมทั้งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเมืองชัยโปโร มาจัดทำตารางเปรียบเทียบ
โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft Word

เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องคอมพิวเตอร์
2. โปรแกรมค้นหา Google Chrome
3. โปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft Word

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในบทนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วนซึ่งดำเนินตามวัตถุประสงค์ ประกอบด้วย

1. วิเคราะห์ทรัพยากรการท่องเที่ยวเมืองชัยโปโร
2. วิเคราะห์ปัจจัยส่งเสริมการท่องเที่ยวในเมืองชัยโปโร
3. วิเคราะห์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของเมืองชัยโปโร

วิเคราะห์ทรัพยากรการท่องเที่ยวเมืองชัยโปโร

ทรัพยากรการท่องเที่ยวเป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวที่สำคัญมาก เพราะเป็นปัจจัยหลักที่นักท่องเที่ยวนำมาพิจารณาในการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่นั้นๆ

ตารางที่ 1 ทรัพยากรการท่องเที่ยวภายในเมืองชัยโปโรจำแนกตามเขตพื้นที่และประเภทของแหล่งท่องเที่ยว

ทรัพยากรการท่องเที่ยว	เขตพื้นที่	ประเภทของแหล่งท่องเที่ยว	จุดเด่น/ลักษณะ
1. Kitarasอลล์สำหรับจัดแสดงคอนเสิร์ตของชัยโปโร	ตอ น ก ลา ง	ศิลปะ	ซอลล์สำหรับจัดแสดงคอนเสิร์ตในสวนสาธารณะนากาจิมาซึ่งเป็นทำเลสะดวกสามารถเดินทางไปมาได้อย่างสบายๆในระหว่างที่พักอยู่ในชัยโปโร
2. พิพิธภัณฑ์ศิลปะ 500 ม. แกลเลอรีใต้ดินชัยโปโรโอโอริ	ตอ น ก ลา ง	ศิลปะ	บรรยากาศที่อบอุ่นไปด้วยศิลปะที่ใช้ทางเดินเชื่อมสถานีขึ้นใต้ดินความยาว 500 ม. เป็นที่แสดงผลงานศิลปะ
3. หอนาฬิกาเมืองชัยโปโร	ตอ น ก ลา ง	ประวัติศาสตร์	สิ่งก่อสร้างที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนานซึ่งเฝ้ามองการพัฒนาของชัยโปโรอย่างต่อเนื่องบอกเวลาให้ชุมชนได้รับรู้ด้วยเสียงระฆังที่ดังกังวานทุกชั่วโมง
4. สวนโอโอริ	ตอ น ก ลา	ธรรมชาติและสวนสาธารณะ	สวนสาธารณะขนาดใหญ่ที่มีเหล่าพันธุ์ไม้และแปลงดอกไม้แต่งแต้มสีสันตลอดฤดูกาลทั้งสี่เผยให้เห็นโฉมหน้าที่แตกต่างกันไปตามแต่ละเทศกาล

	ง		และเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของชาวเมืองซัปโปโร
5.ตลาดปลาโทจิ	ตอ นก ลา ง	ซัปโปโป	ตลาดปลาที่มีประวัติศาสตร์ยาวนานกว่า 100 ปีคึกคักไปด้วยเสียงตะโกนเรียกลูกค้าของพ่อค้า
6.สวนสาธารณะโซเซกาเวะ	ตอ นก ลา ง	ธรรมชาติและสวนสาธารณะ	เส้นทางเดินเล่นใจกลางเมืองอันประกอบด้วยมวลดอกไม้และศิลปะและถนนเส้นเล็กๆที่ทอดขนานลำน้ำ
7.สวนสาธารณะนากาจิมาะ	ตอ นก ลา ง	ธรรมชาติและสวนสาธารณะ	สวนสาธารณะในตัวเมืองที่ทำให้ได้สัมผัสใกล้ชิดกับฤดูกาลทั้งสี่มีสาธารณูปโภคทางวัฒนธรรมและสิ่งก่อสร้างที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์กระจายอยู่โดยรอบ
8.ศาลาว่าการเมืองฮอกไกโดหลังเก่า (ทำเนียบอิฐแดง)	ตอ นก ลา ง	ประวัติศาสตร์	ดาวสีแดงที่ผนังอาคารภายนอกซึ่งสามารถกล่าวได้ว่าเป็นสัญลักษณ์ของฮอกไกโดคือสัญลักษณ์ตัวแทนของทูตบุกเบิก
9.ซัปโปโรทีวีทาวเวอร์	ตอ นก ลา ง	ประวัติศาสตร์	ตั้งอยู่ที่ริมทิศตะวันออกของสวนโอโดริสามารถเพลิดเพลินไปกับทัศนียภาพแบบพาโนรามา 360° ของซัปโปโรได้
10.เซนชูอิง	ตอ นก ลา ง	อาหาร	ร้านที่ขายเฉพาะขนมของซัปโปโรที่ได้รับความนิยมขึ้นชอบจากชาวซัปโปโรมาเป็นเวลานาน
11.ร้านอาหารที่อยู่ใต้ดินของที่ว่าการอำเภอซัปโปโร	ตอ นก ลา ง	อาหาร	อาหารชุดในแหล่งจำหน่ายอาหารกลางวันที่เขตชูโอซัปโปโรที่ดูดีที่ไม่ค่อยมีใครรู้
12.HOKKAIDO SHOKUSAI HUG	ตอ นก ลา ง	อาหาร	สถานที่ที่มีชื่อเสียงแห่งใหม่ในตลาดถนนคนเดินทานุกิโคจิที่ประกอบด้วยร้านขายตรงวัตถุดิบในการประกอบอาหารของฮอกไกโดจากผู้ผลิตกับร้านอาหารและเครื่องดื่ม
13.หอจดหมายเหตุซัปโปโร	ตอ นก ลา ง	ประวัติศาสตร์	'ศาลอุทธรณ์ซัปโปโร'ที่สร้างขึ้นตั้งแต่สมัยปีไทโชที่ 15 ที่มี 'กระจกส่องความยุติธรรม'ถูกแกะสลักไว้ที่ผนังด้านนอก

14.ซิโตะเซะสิรุ	ตอ น ก ลา ง	อาหาร	สถานที่ลิ้มรสเหล้าสาเกญี่ปุ่นของซัปโปโร 'ซิโตะเซะสิรุ'และเรียนรู้สายสัมพันธ์ระหว่างเหล้าสาเกที่ นบ้าน
15.คฤหาสน์หลังเก่าของทา คชิโรนางายามะ	ตอ น ก ลา ง	ประวัติศา สตร์	คฤหาสน์ที่ผสมผสานระหว่างสถาปัตยกรรมญี่ปุ่นกับตะวัน ตกซึ่งเคยเป็นที่อยู่ของคณะบุกเบิกฮอกไกโด
16.สวนพฤกษชาติศูนย์วิทย์ ศาสตร์ระบบนิเวศน์ทางเห น้อมมหาวิทยาลัยฮอกไกโด	ตอ น ก ลา ง	ธรรมชาติและ สวน สาธารณะ	ผืนดินสูงต่ำอันกว้างใหญ่ที่ยังคงหลงเหลือในสวนคือภูมิที่ ศน์สมัยแรกเริ่มและตัวอย่างมีชีวิต 4,000 สายพันธุ์จากการสำรวจฮอกไกโด
17.คฤหาสน์เซกะเท	ตอ น ก ลา ง	ประวัติศา สตร์	เรือนรับรองแขกผู้สูงศักดิ์ที่เต็มไปด้วยบรรยากาศของยุคส มัยเมจิด้วยการออกแบบผสมผสานระหว่างญี่ปุ่นกับตะวัน ตกซึ่งยังคงอยู่ดั้งเดิมแม้เวลาผ่านไปถึง 130 ปีแล้วก็ตาม
18.SappoLodge (ซัปโปลอคจ์)	ตอ น ก ลา ง	บันเทิง	หากชอบเที่ยวนอกบ้านหละก็ต้องที่นี่เกสต์เฮาส์ในซัปโปโร ที่มีมีคฤหาสน์นำชมที่พวกเขาเป็นเจ้าของ
19.SOCIAL HOSTEL 365 (โซเชี่ยลโฮสเทล365)	ตอ น ก ลา ง	บันเทิง	เกสต์เฮาส์ที่เชื่อมโยงระหว่างนักท่องเที่ยวและชาวซัปโปโร ด้วยบริการที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว
20.musica hall café	ตอ น ก ลา ง	อาหาร	คาเฟ่ที่สามารถเพลิดเพลินกับเพลงอาคูสติคและศิลปะ
21.เพนกวินโด	ตอ น ก ลา ง	อาหาร	เป็นParlour& Bar ที่จะสามารถเพลิดเพลินได้ตั้งแต่Soft Cream, Ice, Parfait จนถึงสุรา
22.เรียเตอร์คิโนะ	ตอ น ก ลา ง	ศิลปะ	มินิเรียเตอร์ที่ดำเนินกิจการโดยการร่วมลงทุนของชาวเมือ งที่ตั้งใจจะให้สัมผัสกับวัฒนธรรมซัปโปโรโดยผ่านทางภาพ ยนตร์
23.ห้องชมวิวเจอร่าทาวเวอ	ตอ	วัฒนธรรม	ห้องชมวิวเหนือระดับพื้นดิน 160

ร์ (ทาวเวอร์ทรีเอช)	น ก ล า ง	ม	เมตรที่ออกแบบอย่างมีสไตล์โดยใส่ใจแม้กระทั่งทัศนียภาพในห้องน้ำ
24. โคงมะสะโรงละครหุ่นสำหรับเด็กๆในเมืองซัปโปโร	ต อ น ก ล า ง	วัฒนธรรม	โรงละครที่แสดงเฉพาะละครหุ่นของรัฐบาลแห่งแรกของญี่ปุ่นในสวนสาธารณะนากาจิมะ
25. โทออนคาเฟ่	ต อ น ก ล า ง	ศิลปะ	คาเฟ่แกลเลอรีใกล้กับสวนสาธารณะนากาจิมะที่ซัปโปโรที่ซึ่งตกแต่งราวกับหอศิลปะ
26. CAI02 ซีเอไอทู	ต อ น ก ล า ง	ศิลปะ	คาเฟ่แกลเลอรีศิลปะแบบโมเดิร์นที่อยู่ใจกลางเมืองซัปโปโร
27. Bossa (บอสซา)	ต อ น ก ล า ง	อาหาร	คาเฟ่&บาร์ที่สนุกสนานกับแจ๊ส, กาแฟและสุราได้ทุกเมื่อ
28. คาราฮานะ	ต อ น ก ล า ง	อาหาร	ร้านขายคราฟท์เบียร์ของซัปโปโรและแอปเปิ้ลไซเดอร์โดยเฉพาะ
29. มอลต์เฮดส์	ต อ น ก ล า ง	อาหาร	ร้านขายคราฟท์เบียร์ของซัปโปโรและมอลต์วิสกีโดยเฉพาะ
30. ศูนย์วัฒนธรรมไอนุฮอกไกโด	ต อ น ก ล า ง	วัฒนธรรม	เพื่อสร้างความเข้าใจที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นเกี่ยวกับชนเผ่าไอนุเล่าขานวัฒนธรรมและส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์สืบสาน
31. พิพิธภัณฑ์วรรณคดีฮอกไกโด	ต อ น ก ล า ง	วัฒนธรรม	ทำความรู้จักกับกระแสความนิยมของวรรณกรรมฮอกไกโดตั้งแต่ของชนเผ่าไอนุจนถึงวรรณกรรมสำหรับเด็ก
32. พิพิธภัณฑ์วรรณกรรมเมืองซัปโปโรของจุนอิจิตาน	ต อ น ก	วัฒนธรรม	ทำความรู้จักว่าดاناเบะจุนอิจินักเขียนชายดีอันดับหนึ่งกับเรื่องราวความเป็นมาจนกระทั่งสร้างผลงานสำเร็จ

าเบะ ที่แอลเลอร์สแควร์	ลา ง		
33.ศูนย์กิจกรรมพิพิธภัณฑ สถานเมืองซัปโปโร	ตอ นก ลา ง	วัฒนธรรม ม	พิพิธภัณฑในรูปแบบการมีส่วนร่วมของชาวเมืองที่มีการจัดแสดงฟอสซิลวัวทะเลสเตลเลอร์ที่ช่วยไขปริศนาของซัปโปโรสมัยดึกดำบรรพ์
34.ตลาดถนนคนเดินทานูกิโ คิจิ	ตอ นก ลา ง	ช้อปปิ้ง	แหล่งช้อปปิ้งเก่าแก่ที่สืบทอดมาตั้งแต่ยุคบุกเบิกเหมาะสำหรับจับจ่ายซื้อหาของฝากจากฮอกไกโด
35.JR ทาวเวอร์	ตอ นก ลา ง	ช้อปปิ้ง	อาคารสรรพสินค้าขนาดใหญ่ที่เชื่อมต่อกับสถานีที่ซึ่งไม่ว่าอะไรก็มีพร้อมตั้งแต่ของฝากจากฮอกไกโดและขนมขึ้นชื่อจนถึงเครื่องใช้ไฟฟ้า
36.ย่านช้อปปิ้งรอบๆโอโตรี	ตอ นก ลา ง	ช้อปปิ้ง	เขตโอโตรีที่มีย่านร้านค้าที่เก่าแก่ที่สุดในซัปโปโรที่ซึ่งไม่ว่าในอดีตหรือปัจจุบันก็ยังคงเป็น ‘เมือง’ ซัปโปโร
37.ซัปโปโรแพคตอรี	ตอ นก ลา ง	ช้อปปิ้ง	สถานที่ที่ก่อกำเนิดเรื่องราวการผลิตเบียร์โดยคนญี่ปุ่นที่ซึ่งสามารถช้อปปิ้งได้โดยไม่ต้องพะวงถึงสภาพอากาศ
38.ซัปโปโรอินเตอร์กราวช้อ ปปิ้งมอลล์ (โพลทาวน์, ออโรราทาวน์)	ตอ นก ลา ง	ช้อปปิ้ง	ช้อปปิ้งมอลล์มีความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ด้วยถนนใต้ดินที่เต็มไปด้วยความแปลกใหม่เฉพาะตัว 2 สายที่แผ่ขยายไปทั่วสี่ทิศ
39.ทางเดินชั้นใต้ดินหน้าส ถานีซัปโปโร (ซิกาโฮะ)	ตอ นก ลา ง	ช้อปปิ้ง	ทางเดินชั้นใต้ดินที่เชื่อมรถไฟใต้ดินสถานีซัปโปโรกับสถานีโอโตรีที่สามารถสนุกสนานเพลิดเพลินกับการช้อปปิ้งและกิจกรรมต่างๆ
40.โนรุเบะสะ	ตอ นก ลา ง	ช้อปปิ้ง	แลนด์มาร์คของย่านบันเทิงชูซุกิโนะคือชิงช้าสวรรค์บนคาเฟ่อาคารเพียงแห่งเดียวของฮอกไกโด
41.ฮอกไกโดโดซังโกะปลาซ าสาขาซัปโปโร	ตอ นก ลา	ช้อปปิ้ง	ร้านค้าทดลองวางตลาดที่รวบรวมสินค้าที่ผลิตได้เฉพาะในฮอกไกโดและสินค้าแปรรูปจากฮอกไกโดกว่า 2,000 รายการ

	ง		
42.หอการศึกษาและวัฒนธรรมเมืองซัปโปโร	ตอ น ก ลา ง	วัฒนธรรม	สนุกสนานกับการแสดงบนเวทีเช่นการแสดงละคร ฯลฯ ตั้ง องเป็นที่นี้สถาบันทางวัฒนธรรมที่ชาวซัปโปโรเรียกกันติด ปากว่า “เคียวบุง”
43.ไกด์ท่องเที่ยวอาสาสมัคร หอการค้าซัปโปโร	ตอ น ก ลา ง	วัฒนธรรม	รู้จักบ้านเมืองประวัติศาสตร์วัฒนธรรมของซัปโปโรลึกซึ้ง ยิ่งขึ้นด้วยการไปกับไกด์ท่องเที่ยว
44.พิพิธภัณฑ์ภาพยนตร์ทาง เหนือ	ตอ น ก ลา ง	ศิลปะ	งานแสดงที่รวบรวมสิ่งของทางประวัติศาสตร์อันล้ำค่าจาก ผลงานภาพยนตร์ที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นโดยใช้ฮอกไกโดเป็น สถานที่ถ่ายทำไว้อย่างครบถ้วน
45.หอสมุดฮอกไกโด	ตอ น ก ลา ง	ประวัติศา สตร์	หอสมุดที่สามารถค้นคว้าเอกสารและภาพถ่ายสมัยยุคบุก เบิกเพื่อเรียนรู้ประวัติศาสตร์ของฮอกไกโดได้
46.สวนสาธารณะอัลเทปิเอ ซซัปโป	ชา น เ ม ี อ ง	ศิลปะ	สวนปฏิมากรรมศิลปะที่จะได้เพลิดเพลินกับธรรมชาติและ งานปฏิมากรรมศิลปะของอันตะคันปฏิมากรผู้ซึ่งกับภาพ ของนักเรียนอนุบาลที่ไปกลับจากอาคารเรียนไม้
47.ทะเลสาบชิโคสึ	ชา น เ ม ี อ ง	ธรรมชาติและ สวน สาธารณะ	สัมผัสแดนสวรรค์ของเหล่าบรรดานกป่าและน้ำใส สีครามของทะเลสาบชิโคสึ
48.โรงกลั่นวิสกี้นิกกะสาขา โยอิชิ	ชา น เ ม ี อ ง	อาหาร	โรงกลั่นเก่าแก่ที่มีพิพิธภัณฑ์ตั้งอยู่ในพื้นที่และสามารถ เยี่ยมชมโรงกลั่นได้
49.ชิโคสึโคซึรุงะรีสอร์ทสป ามิสึโนะอุตะ	ชา น เ ม ี อ ง	บันเทิง	เป็นออนเซ็นและสปาที่ตั้งอยู่บนริมฝั่งทะเลสาบชิโคสึสนุ กสนานกับวันหยุดด้วยคอนเซ็ปต์ “เชี่ยวชาญรักษาและสุขภาพ”
50.หมู่บ้านเอโคริน	ชา น เ ม ี อ ง	บันเทิง	สวนสาธารณะที่มีชื่อเสียงเกี่ยวกับตัวอัลปาก้าและมะเขือเ ทศคุณภาพระดับโลกที่ใช้ปัญหาสิ่งแวดล้อมและการกินเพื่ อสุขภาพเป็นแนวคิดในการออกแบบ

51.ยูนิคาร์เด็น	ชา น น มือ ง	ธรรมชาติ และสวน สาธารณะ	ซีมการ์เด็นสไตล์อังกฤษที่มีดอกไม้หลักสลับเปลี่ยนหมุนเวียนไปเรื่อยๆ
52.Ari (อาริ) ร้านอาหารเมดิเตอร์เรเนียนที่ ทำพาสต้าด้วยมือ	ชา น น มือ ง	อาหาร	ร้านอาหารหลวมสามารถรับประทานพาสต้าที่ทำด้วยมือซึ่งใช้แป้งสาลีและผักวัตถุดิบที่ผลิตจากโทเบซีโจซานเมืองซัปโปโร
53.สโนว์ครุชออนส์	ชา น น มือ ง	กีฬา	ลานสกีที่เปิดให้บริการเร็วที่สุดในฮอกไกโดและยังเป็นจุดชมทัศนียภาพของอ่าวอิซคาริที่มีชื่อเสียงอีกด้วย
54.ลานสกีซัปโปโรโคะกุไซ	ชา น น มือ ง	กีฬา	ลานสกีใกล้กับโจซันเคออนเซ็นที่ผู้เริ่มหัดเล่นจนถึงผู้เล่นที่เชี่ยวชาญสามารถมาสนุกสนานได้
55.คิโรโรสโนว์เวิลด์	ชา น น มือ ง	กีฬา	รีสอร์ตคอมเพล็กซ์ที่มีชื่อเสียงระดับโลกในเรื่องของพาวเดอร์สโนว์หรือหิมะเนื้อละเอียดเนียนนุ่มและมีกิจกรรมมากมายหลากหลาย
56.เบียร์โอตารุ	ชา น น มือ ง	อาหาร	คราฟต์เบียร์บริเวณชานเมืองซัปโปโรและการเยี่ยมชมโรงงาน
57.ชิโตสะเอาท์เล็ทมอลล์เร ระ	ชา น น มือ ง	ช้อปปิ้ง	เอาท์เล็ทช้อปปิ้งมอลล์ติดกับสนามบินชินชิโตสะที่สามารถพาสุนัขแสนรักเข้าไปด้วยได้
58.เซรามิกอาร์ตเซ็นเตอร์เม ืองเอเบทสึ	ชา น น มือ ง	ศิลปะ	ศูนย์ข้อมูลข่าวสารเครื่องปั้นดินเผาและอิฐแดงเมืองเอเบทสึสถานที่สืบสานสายใยวัฒนธรรมเครื่องปั้นดินเผาฮอกไกโด
59.นอร์ทไอส์แลนด์เบียร์	ชา น น มือ ง	อาหาร	คราฟต์เบียร์บริเวณชานเมืองซัปโปโร
60.สวนสาธารณะโมเอระนู	ตอ	ธรรมชาติ	สวนทั้งสวนคือภูมิกรรมแห่งผืนดินที่รังสรรค์ขึ้นมาโดย

มะ	น ห อ	และสวน สาธารณะ	อิชามูโนงุจิ
61.มหาวิทยาลัยฮอกไกโด	ต น ห อ	ประวัติศา สตร์	คำขวัญประจำมหาวิทยาลัยที่เต็มไปด้วยความ ทะเยอทะยานและประวัติศาสตร์และธรรมชาติคือ Boys, be ambitious !
62.พิพิธภัณฑน์มหาวิทยาลัยฮ อกไกโด	ต น ห อ	ประวัติศา สตร์	พิพิธภัณฑน์ที่เปิดให้เข้าชมข้อมูลทางวิทยาศาสตร์กว่า 10,000 ชิ้นโดยไม่มีค่าใช้จ่ายและเป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กห ลังแรกของซัปโปโร
63.โรนาคี2 วิทยาลัยเกษตรศาสตร์ซัปโป โร	ต น ห อ	ประวัติศา สตร์	ผืนดินฮอกไกโดที่ผสมผสานระหว่างฟาร์มโคนมและกรร มวิธีเกษตรกรรมตะวันตกโดยมีดอกเตอร์ คลากเป็นผู้วางโครงการและบรรดาศิษย์เป็นผู้ออกแบบ
64.ซัปโปโรซาโตะแลนด์	ต น ห อ	บันเทิง	สวนสันตนาการสไตล์การเกษตรที่จะได้สัมผัสกับ สัตว์ต่างๆและเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตร
65.UNTAPPED HOSTEL (อันแทปด์โฮสเทล)	ต น ห อ	บันเทิง	เกสต์เฮาส์ข้างๆมหาวิทยาลัย ฮอกไกโดที่มีคาเฟ่อาหารญี่ปุ่นที่ได้รับความนิยมจากชาว ซัปโปโร
66.สนามแข่งม้าซัปโปโร	ต น ห อ	บันเทิง	สนามแข่งม้าที่สนุกสนานได้ทั้งครอบครัวที่นั่งใหม่ของระ เบียงคาดฟ้าในสนามแข่งม้าซัปโปโรนั้นนั่งสบาย
67.สวนป่ามาเอตะ	ต น ห อ	ธรรมชาติ และสวน สาธารณะ	สวนสาธารณะที่พื้นที่ครึ่งหนึ่งของสวนถูกปกคลุมด้วยป่า มีลำคลองความยาวรวม 600 ม. และต้นพอลาร์ ที่เรียงรายเป็นสัญลักษณ์ของสวน
68.สวนสาธารณะยูริงฮาร่า	ต น ห อ	ธรรมชาติ และสวน สาธารณะ	สวนสาธารณะแห่งการผ่อนคลายที่มีสวนดอกไม้กว่า 6,400 พันธุ์คอยต้อนรับในแต่ละฤดูกาลและมีรถไฟฟ้าวิ่งรอบสว น
69.พิพิธภัณฑน์วิทยาศาสตร์ท งระบายน้ำเมืองซัปโปโร	ต น	บันเทิง	พิพิธภัณฑน์วิทยาศาสตร์ที่สร้างความรู้สึกลับพันซ์กับระบบ แวดล้อมทางน้ำด้วยการเรียนรู้ระบบและบทบาทของการร

	หนึ อ		ะบายน้ำเสียอย่างสนุกสนาน
70.สวนศิลปะซัปโปโร	ตอ นไ ต้	ศิลปะ	งานศิลปะและจุดเริ่มต้นของการสร้างสรรค์ที่กระจายอยู่ทั วพื้นที่ 40 เฮกเตอร์ของป่าลึนไของพิพิธภัณฑ์ธรรมชาติและบรรยากาศแห่ง ศิลปะที่จะปลูกประสาทสัมผัสทั้งห้าให้ตื่นขึ้น
71.ย่านน้ำพุร้อนโจซังเค	ตอ นไ ต้	บันเทิง	น้ำพุร้อนและหุบเขาที่ถูกเรียกว่า ‘ห้องนั่งเล่นของ ซัปโปโร’ ที่ซึ่งมีประวัติศาสตร์และเป็นที่ยอมรับ
72.จุดชมวิวของฮิซึจิคาโอกะ ซัปโปโร	ตอ นไ ต้	บันเทิง	จุดชมวิวที่มีชื่อเสียงที่สร้างขึ้นสำหรับนักท่องเที่ยวโดยมีรู ปปั้นของดอกเตอร์คากาเป็นสัญลักษณ์ของฮิซึจิคาโอกะ
73.อิชियามะกรีนสเปซ	ตอ นไ ต้	ธรรมชาติและ สวน สาธารณะ	แหล่งผลิตตัดจากหินเบาชัปโปโรโบราณที่นำมา ปรับปรุงเป็นสวนศิลป์ที่มีเอกลักษณ์ของหินทัฟไฟหลอม (Sapporo soft rock)
74.สวนสาธารณะโจซังเก็น เซ็น	ตอ นไ ต้	ธรรมชาติและ สวน สาธารณะ	มี ‘บ่อน้ำร้อนไจออนเซ็น’ อยู่ภายในสวนสาธารณะที่ถูกสร้าง ขึ้นเนื่องในโอกาสครบรอบ 200 ปี การเปิดน้ำพุร้อนโจซังเค
75.ซัปโปโรโจซันเคนเจอร์วี ลเจจ	ตอ นไ ต้	ธรรมชาติและ สวน สาธารณะ	ที่ตั้งแคมป์ที่ครบครันไปด้วยเครื่องเล่นที่เล่นได้ทั้งในฤดูร อนและฤดูหนาวห่างจากตัวเมืองซัปโปโรด้วยรถยนต์ประ มาณ 40 นาที
76.สวนสาธารณะฮอกไกโด มาโคมานะอิ	ตอ นไ ต้	ธรรมชาติและ สวน สาธารณะ	สถานที่เปิดการแข่งขันซัปโปโรโอลิมปิกในอดีตและเป็นจุด ชมใบไม้เปลี่ยนสีและดอกซากุระที่สวยงามขึ้นชื่อของเม ืองซัปโปโร
77.เขื่อนโฮเฮเคียว	ตอ นไ ต้	ธรรมชาติและ สวน สาธารณะ	ในบริเวณเขื่อนอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเป็นสถานที่ชมใบไม้สีแดง ในฤดูใบไม้ร่วงขึ้นชื่อที่ซึ่งเขื่อนและธรรมชาติ ถักทอผสมผสานกัน
78.เขตพื้นที่สีเขียวเทนจินย ามะ	ตอ นไ ต้	ธรรมชาติและ สวน สาธารณะ	สถานที่พักผ่อนของชาวเมืองซัปโปโรที่มีธรรมชาติอันอุดม สมบูรณ์และเป็นสถานที่แลกเปลี่ยนวัฒนธรรม
79.สวนสาธารณะนิชิโอกะ	ตอ นไ ต้	ธรรมชาติและ สวน สาธารณะ	สวนสาธารณะซึ่งมีสิ่งๆที่สร้างขึ้นโดยมนุษย์เพียงเล็กน้อยค งไว้ซึ่งป่าและต้นน้ำอันเป็นธรรมชาติล้ำค่า ปกป้องคุ้มครองเหล่าพืชและสัตว์มากมาย
80.สวนสาธารณะทาคิโนะชู ชูรันฮิลล์พาร์คสังกัดรัฐบาล กลาง	ตอ นไ ต้	บันเทิง	สวนสาธารณะขนาดใหญ่ที่มีทั้งน้ำตกทั้งลำธารทั้งป่าทั้งค อกไม้และการสันทนาการสามารถสนุกสนานเพลิดเพลินไ ด้ทุกฤดูกาลทั้งฤดูใบไม้ผลิฤดูร้อน ฤดูใบไม้ร่วงฤดูหนาว

81.WILDMUSTANG'S (ไวล์ดมัสแตงส์)	ตอ ไน ตี้	บันเทิง	ที่ดินเขาของภูเขาฮักเคนที่อยู่ใกล้ๆกับโจซังเคมีการขี่ม้าเดินป่าภายในสวนผลไม้
82.AMUSE SPORTS (อะมิวส์สปอร์ตส์)	ตอ ไน ตี้	บันเทิง	สนุกสนานท่ามกลางธรรมชาติกับการหาความสำราญในแม่น้ำด้วยคานาเดียนแคนูจากต้นแม่น้ำโทโยฮิระโนโจซังเค
83.Blue marble (บลูมาเบิล)	ตอ ไน ตี้	บันเทิง	เพลิดเพลินไปกับความงามของหุบเขาของแม่น้ำโทโยฮิระสัมผัสกับประสบการณ์ล่องแก่งในโจซังเค
84.อนุสรณ์สถานเอ็ดวินตัน	ตอ ไน ตี้	ประวัติศาสตร์	อนุสรณ์สถานที่คงรักษาสำนักงานปศุสัตว์ของเอ็ดวินตันผู้เผยแพร่เทคโนโลยีการทำปศุสัตว์
85.cafe gakeno-ue (คาเฟ่ต้นหน้าผา)	ตอ ไน ตี้	อาหาร	คาเฟ่ซึ่งเป็นบ้านหลบมูมโผล่ขึ้นมาบนหน้าผามองลงไปจะเห็นแม่น้ำชิราอิไหลผ่านโจซังเค
86.VergineBaccano (เวร์จินแบ็คคานโน)	ตอ ไน ตี้	อาหาร	ร้านขนมปังที่ใช้ข้าวสาลีฮอกไกโดอบด้วยเตาหินซึ่งตั้งอยู่ข้างๆคาเฟ่ในป่าของโจซังเค
87.เจลาโตซัปโปโรคารินจุ	ตอ ไน ตี้	อาหาร	ร้านที่ได้รับความนิยมตั้งอยู่ชานเมืองซัปโปโรที่สามารถลองลิ้มชิมรสเจลาโตที่ผลิตจากธรรมชาติ ไม่มีสารเติมแต่งได้ตามฤดูกาล
88.ซัปโปโรโดม	ตอ ไน ตี้	กีฬา	โดมเอนกประสงค์ที่รองรับสภาพอากาศทุกฤดูกาลและมีการนำเอาเทคโนโลยีระบบการสลับหญ้าสำหรับฟุตบอลกับเบสบอลมาใช้เป็นที่แรกของโลก
89.ฮอกไกโดนิปปอนแฮมไฟเตอส์	ตอ ไน ตี้	กีฬา	ทีมสโมสรเบสบอลอาชีพที่มีฐานที่ตั้งในฮอกไกโดที่ทุ่มเทพลังกำลังในการฝึกฝนเยาวชนนักเบสบอล
90.คอนซาโดล	ตอ ไน ตี้	กีฬา	สโมสรฟุตบอลอาชีพทีมแรกของฮอกไกโดที่มีชาวเมืองซัปโปโรคอยสนับสนุนให้กำลังใจ
91.สนามแข่งขันกีฬาเคอร์ลิงโดกิน	ตอ ไน ตี้	กีฬา	สถานที่เล่นกีฬาเคอร์ลิงโดยเฉพาะแห่งแรกในประเทศที่มีการเปิดคอร์สสอนเป็นครั้งแรกสำหรับผู้เริ่มเล่น
92.ฟุสสะสโนว์เอเรีย	ตอ ไน ตี้	กีฬา	สนามแข่งขันกีฬาลูจที่มีเพียง 2 แห่งในญี่ปุ่นที่ซึ่งสามารถสัมผัสประสบการณ์ของโลกแห่งความเร็วที่ 90 กม. ต่อชั่วโมงได้
93.ภูเขาฮักเคน	ตอ	ธรรมชาติ	ภูเขาหินที่มีสวนผลไม้ตามเชิงเขาและสโมสรขี่ม้าและทัศนียภาพ

	ไน ตี้	และสวน สาธารณะ	สภาพของผาหินที่ตั้งสูงตระหง่านโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์
94.เขาไชระนามะคาเกะ	ตอ ไน ตี้	ธรรมชาติ และสวน สาธารณะ	ภูเขาที่มีหนองน้ำ 6 แห่งที่กระจายอยู่โดยรอบที่ทำให้รู้สึกคุ้นเคยอย่างง่ายดาย เป็นที่ที่ผสมผสานที่สุดในการเดินเขาตามเส้นทางปีนเขาที่นุ่มนวลสบายๆ
95.สวนสาธารณะโทโยฮิระ	ตอ ไน ตี้	ธรรมชาติ และสวน สาธารณะ	สวนสาธารณะที่อยู่ติดกับรถไฟใต้ดินสามารถสนุกสนานไปกับการเล่นในสวนและดอกไม้และพืชพรรณในนิทรรศการพืชในเรือนกระจกได้
96.ฮัคเคนซันไวน์เนอร์รี่	ตอ ไน ตี้	อาหาร	ไวน์เนอร์รี่ที่ทำการหมักไวน์ฉิ่งเขาของ 'ภูเขาฮัคเคน' ภูเขา ร้อยชื่อแห่งฮอกไกโดอีกทั้งยังใส่ใจในการดูแลรักษาสภาพแวดล้อมด้วย
97.ไวน์เนอร์รี่ซัปโปโรฟูจิโนะ	ตอ ไน ตี้	อาหาร	ไวน์เนอร์รี่ที่เป็นทั้งร้านอาหารร้านกาแฟที่ซึ่งผลิตโดยการหมักแบบไม่กรองด้วยองุ่นที่เก็บด้วยมือ
98.ห้องหนังสือโรกะ	ตอ ไน ตี้	วัฒนธรรม	ห้องสมุดของร้านโรกะเทซึ่งมีคอนเซ็ปต์อาหารคู่กับสุขภาพด้วยหนังสือในครอบครองกว่า 8,000 เล่มและผลงานศิลปะขนาดเล็กให้ชม
99.ซัปโปโรพิริกะโคตัน (ศูนย์ส่งเสริมวัฒนธรรมของชาวไอนุซัปโปโร)	ตอ ไน ตี้	วัฒนธรรม	สถานที่สร้างประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับชนเผ่าที่อาศัยมาก่อนหน้าโดยการสัมผัสประวัติศาสตร์และศิลปะของชนเผ่าไอนุ
100.น้ำพุร้อนโคกานะยู	ตอ ไน ตี้	บันเทิง	แหล่งน้ำพุร้อนอันเจิบสงบที่มีที่พักเพียง 2 แห่งเท่านั้นและมีบันทึกการค้นพบน้ำพุร้อนนี้ในปีค.ศ.1887 (ปีเมจิที่ 20) หลงเหลืออยู่
101.โรงงานบรรจุขวดฮอกไกโดโคคา-โคล่าสาขาซัปโปโร	ตอ ไน ตี้	อาหาร	ชมโรงงานส่วนตัวของบริษัทที่มีโกดังขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศซึ่งเป็นฐานการผลิตสินค้าโคคา-โคล่าของฮอกไกโด
102.สวนดอกไอริสในโรงเรียนเกษตรกรรมฮักโกะกักกุอื่น	ตอ ไน ตี้	ธรรมชาติ และสวน สาธารณะ	สวนดอกไอริสที่เปิดในช่วงเวลาจำกัดช่วยเติมความร่มเย็นให้แก่ผืนดินในฤดูร้อน
103.หอจดหมายเหตุการคมนาคมซัปโปโร	ตอ ไน ตี้	ประวัติศาสตร์	หอจดหมายเหตุที่สามารถขับรถไฟจำลองเหมือนเป็นพนักงานขับและสัมผัสประสบการณ์ของการคมนาคมซัปโปโรได้
104.พิพิธภัณฑ์ปลาเซลมอนซัปโปโร	ตอ ไน ตี้	บันเทิง	ศูนย์วิทยาศาสตร์ที่เล่าถึงกตมิตรสหายของแม่น้ำอันอุดมสมบูรณ์เพื่อบอกเล่าความปลื้มปีติกับการฟื้นคืนสู่แม่น้ำโทโยฮิระของปลาเซลมอนแก่ผู้คนในอนาคต
105.ป่าซัปโปโรฟูระโอโนะ	ตอ	ธรรมชาติ	ผืนป่าอันอุดมสมบูรณ์ที่ทอดขยายปกคลุมเชิงเขา

โมริ	ไน ตี้	และสวน สาธารณะ	จิราสาตะที่สามารถเข้าป่าเพื่อผ่อนคลายกับกลิ่นไอธรรมชาติและมีคอร์สการเรียนรู้เกี่ยวกับป่า 4 คอร์ส
106.สวนสาธารณะทาคิโนะ ชูซุนสโนว์วัลด์ฮิลล์พาร์ค สังกัดรัฐบาลกลาง	ตอ ไน ตี้	บันเทิง	สวนสาธารณะที่ในฤดูหนาวจะเปลี่ยนโฉมเป็นลานเล่นสกี ที่ได้เล่นสนุกกับหิมะเลื่อนไถลบนหิมะ เดินบนหิมะ
107.ไฮโรฮิระบาชิวอเตอร์กา ร์เดิน	ตอ ไน ตี้	บันเทิง	ทางระบายน้ำความยาว 390 เมตรที่เต็มไปด้วยเครื่องเล่น
108.สวนสาธารณะฮิราโอก ะ	ตะ วัน ออ ก	ธรรมชาติ และสวน สาธารณะ	ป่าดอกบัวอันสวยงามและกว้างใหญ่ภายในสวนเป็นจุดช มธรรมชาติที่มีชื่อเสียงของซัปโปโร
109.สวนสาธารณะมิคาโฮะ	ตะ วัน ออ ก	ธรรมชาติ และสวน สาธารณะ	สวนสาธารณะเพื่อชาวเมืองที่พร้อมไปด้วยสถานที่เล นกีฬาที่ซึ่งสามารถสัมผัสถึงฤดูกาลทั้งสี่ของซัปโปโรและ สามารถเล่นสเก็ตได้
110.หมู่บ้านประวัติศาสตร์ ฮอกไกโด	ตะ วัน ออ ก	ประวัติด ศาตร์	เป็นพิพิธภัณฑ์สถานกลางแจ้งที่มีสิ่งก่อสร้างทางประวัติด ศาตร์ที่บอกเล่าสภาพบ้านเมืองของฮอกไกโดในยุคเมจิไท ช
111.ซัปโปโรเบียร์การ์เดิน • พิพิธภัณฑ์เบียร์ซัปโปโร	ตะ วัน ออ ก	อาหาร	เรียนรู้และลิ้มรสเบียร์สดใหม่ส่งตรงจากโรงงานที่พิพิธภัณ ฑ์เบียร์แห่งเดียวในญี่ปุ่น
112.ซาโรโฮมูระ	ตะ วัน ออ ก	ศิลปะ	คาเฟ่แกลเลอรีที่ทำให้เกิดความพึงพอใจทั้งศิลปะสถาปัตยกรรม และอาหารของฮอกไกโด
113.พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำชั้นเ พียซ่า	ตะ วัน ออ ก	บันเทิง	พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำเพียงแห่งเดียวของซัปโปโรซึ่งไม่มีพื้นที่ ติดทะเลตั้งอยู่บนท่าเลสะดวกสบายในระยะเดินเท้าจากJR หรือรถไฟใต้ดินก็ได้
114.ศูนย์วิทยาศาสตร์เยาวชน ซัปโปโร	ตะ วัน ออ ก	บันเทิง	ห้องฟ้าจำลองพิพิธภัณฑ์ธรรมชาติและวิทยาศาสตร์ของฮ อกไกโดที่สนุกได้ทั้งผู้ปกครองและเด็ก
115.Guest House waya	ตะ	บันเทิง	ร้านอาหารโอเกะที่บาร์ดื่มที่โต๊ะติดฮีตเตอร์เกสต์เฮาส์ที่สนุก

(เกสต์เฮาส์ว้ายะ)	วัน ออ ก		สนานกับการเชื่อมความสัมพันธ์กับชาวซัปโปโร
116.ยามาบิโกะสะโรงละครเร ดึคในซัปโปโร	ตะ วัน ออ ก	วัฒนธรรม	โรงละครสำหรับเด็กๆที่มีการแสดงละครหุ่นหรือละครที่แ สดงให้เด็กๆดู
117.สวนป่าโนปโปโรสวนธ รรมาชาติประจำจังหวัด	ตะ วัน ออ ก	ธรรมชาติและสวน สาธารณะ	ผืนป่ากว้างในเมืองใหญ่ที่แม้แต่ในประเทศก็ถือว่าเป็น หายากและยังคงหลงเหลือเค้าโครงของฮอกไกโดยุคก่อนนุ กเบิก
118.ย่านช้อปปิ้งรอบๆสถานี ชินซัปโปโร	ตะ วัน ออ ก	ช้อปปิ้ง	ช้อปปิ้งคอมเพล็กซ์ที่เปิดบริการในปีค.ศ.1977 ที่พร้อมพร้อมตั้งแต่พิพิธภัณฑสถานน้ำโรงละครจนถึงโรงแรม
119.ศูนย์การค้าอะริโอะซัปโป โร	ตะ วัน ออ ก	ช้อปปิ้ง	อาคารศูนย์สรรพสินค้าติดกับซัปโปโรเบียร์การ์เด็น ที่ซึ่งสามารถนำเอา 'รสชาติจากโต๊ะอาหาร'ของชาวซัปโปโรกลับไปเป็นของฝากได้
120.มิตซุซุเอทาลีตพาร์คซัป โปโรคิตะฮิโรชิมะ	ตะ วัน ออ ก	ช้อปปิ้ง	ผู้บุกเบิกเอทาลีตช้อปปิ้งมอลล์อย่างเต็มรูปแบบในญี่ปุ่น
121.โรงงานเบียร์อาซาฮีสาขา ฮอกไกโด	ตะ วัน ออ ก	อาหาร	โรงงานเบียร์เพียงแห่งเดียวในซัปโปโรที่สามารถเข้าเยี่ยมชม ได้และมีของแถมคือการทดลองดื่มได้คนละไม่เกิน 3 แก้ว
122.บริษัทฮอกไกโดโซยุจำกัด	ตะ วัน ออ ก	อาหาร	สัมผัสการทำโซยุของร้านเก่าแก่ที่สืบทอดมาตั้งแต่สมัยยุค เมจิผ่านทางสิ่งของอุปกรณ์ที่เต็มไปด้วยประวัติศาสตร์และ กลิ่นของเชื้อหมัก
123.พิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์ การผลิตนมของสโนว์แบร์ นค์มิลค์	ตะ วัน ออ ก	อาหาร	พิพิธภัณฑสถานที่เป็นกิจการบริษัทที่สามารถได้เรียนรู้เกี่ยวกับ ฟาร์มโคนมและประวัติศาสตร์การผลิตนม
124.พิพิธภัณฑสถานศิลปะสมัย ใหม่ฮอกไกโด	ตะ วัน	ศิลปะ	ตั้งอยู่ข้างๆจวนผู้ว่าการฮอกไกโดเป็นที่ยอมรับในเรื่องคอล เลกชันงานศิลปะที่มีชื่อเสียงที่สุดของฮอกไกโด

	ตก		
125.พิพิธภัณฑศิลป์มิชิซึโคะทาโร	ตะวันตก	ศิลปะ	พิพิธภัณฑศิลป์ที่ราวกับเป็นสตูดิโอศิลปะท่ามกลางหมู่แมกไม้
126.สวนสัตว์มารูยามะซัปโปโร	ตะวันตก	บันเทิง	สวนสัตว์ที่แวดล้อมไปด้วยธรรมชาติอย่างหาที่เปรียบไม่ได้ของประเทศที่ซึ่งอาคารแสดงแต่ละแห่งกำลังได้รับการบูรณะปรับปรุงอย่างสร้างสรรค์
127.ตลาดโจไกและศูนย์กลางตลาดขายส่งเมืองซัปโปโร	ตะวันตก	ช้อปปิ้ง	ตลาดสดของซัปโปโรที่รวบรวมเอารสชาติความสดของฮอกไกโดไว้มากมาย
128.จวนผู้ว่าราชการ	ตะวันตก	ประวัติศาสตร์	อาคารแบบตะวันตกที่เหมาะสมจะเป็นจุดเดินเล่นชมวิวด้านนอกไปด้วยแมกไม้สีเขียวตั้งอยู่ติดกับพิพิธภัณฑศิลป์สมัยใหม่ฮอกไกโด
129.ภูเขาโมอิวะ	ตะวันตก	ธรรมชาติและสวนสาธารณะ	แดนศักดิ์สิทธิ์ของชนเผ่าไอนุในอดีตที่ถูกปกคลุมด้วยป่าบริสุทธิ์โมอิวะที่สามารถทอดสายตามองอ่าวอิซิคาริและเทือกเขาจากจุดชมวิวได้
130.สวนสาธารณะอาซาฮิยามะ	ตะวันตก	ธรรมชาติและสวนสาธารณะ	สวนสาธารณะที่ขึ้นชื่อเรื่องการเดินเล่นท่ามกลางธรรมชาติและเครื่องเล่นเด็กและเป็นจุดชมวิวกว้างที่มีชื่อเสียงซึ่งสามารถทอดสายตามองทัศนียภาพเมืองซัปโปโรยามค่ำคืนได้
131.สวนสาธารณะมารูยามะ	ตะวันตก	ธรรมชาติและสวนสาธารณะ	ผืนป่าบริสุทธิ์อันกว้างใหญ่ของอนุสรณ์สถานธรรมชาติและเป็นที่ชมซากุระที่มีชื่อเสียงของซัปโปโร
132.MORHIKO (โมริฮิโกะ)	ตะวันตก	อาหาร	คาเฟ่ที่สามารถสนุกสนานกับวัฒนธรรมของซัปโปโรและกาแฟแสนอร่อย
133.ศาลเจ้าฮอกไกโด	ตะวันตก	ประวัติศาสตร์	ศาลเทพเจ้าที่ปวงที่เฝ้ามองการบุกเบิกและพัฒนาฮอกไกโดและความสงบสุขของชาวฮอกไกโดตั้งแต่สมัยเริ่มต้นยุคเมจิ
134.พิพิธภัณฑมิยาโนโมริซัปโปโร	ตะวันตก	ศิลปะ	อาคารหลักหลังใหม่เปิดให้เข้าชมในเดือนพฤศจิกายนปีค.ศ.2012 พิพิธภัณฑศิลป์โมเดิร์นที่มีกำแพงแห่งความหวังที่โดดเด่นสะดุดตา
135.พิพิธภัณฑศิลป์ทางปฏิมากรรมซัปโปโร อนุสรณ์สถานของชินงอกิ	ตะวันตก	ศิลปะ	พิพิธภัณฑศิลป์อันเจียบสงบแต่ร้อนแรงที่จะทำให้จิตใจสั่นไหวไปกับความรู้สึกที่พรั่งพรูออกมาจากงานปฏิมากรรม
136.ชิโรอิโคอิบิโตะพาร์ค	ตะวันตก	บันเทิง	สวนสนุกแห่งใหม่ที่จะได้เยี่ยมชมกระบวนการผลิต

	วัน ตก		'ชิโรโอโคอึบิโตะ'
137.จุดชมวิวโศรายามะ	ตะ วัน ตก	กีฬา	สัมผัสกับภาพพาโนรามาอันยิ่งใหญ่ที่ความสูง 307 ม. เหนือระดับน้ำทะเลและความลาดชันของจุดกระโดดสกีจึ่ ม
138.พิพิธภัณฑ์กีฬาฤดูหนาว วชิปปิโร	ตะ วัน ตก	กีฬา	พิพิธภัณฑ์กีฬาฤดูหนาวที่สามารถค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร ล้ำค่าเกี่ยวกับชิปปิโรโอลิมปิกได้
139.สนามแข่งขันสกีจิมมิยา โนะโมริ	ตะ วัน ตก	กีฬา	สนามแข่งขันสกีจิมมิยาโนะโมริที่ซึ่งได้รับการจับตามองจ ากผู้คนสมัยชิปปิโรโอลิมปิก
140.ลานสกีชิปปิโรบังเค	ตะ วัน ตก	กีฬา	ลานสกีที่ใกล้ราวกับอยู่ใจกลางเมืองชิปปิโรที่ซึ่งได้รับความ นิยมด้วยความสะดวกในการเดินทางจนแทบจะสามารถ แวะมาหลังเลิกงานได้อย่างสบายๆ
141.ชิปปิโรเทน	ตะ วัน ตก	กีฬา	สถานที่รวมกิจกรรมนันทนาการของภูเขาเทนที่ซึ่งสามารถ เล่นสกีบนลานแข่งขันชิปปิโรโอลิมปิกได้
142.ลานสกีภูเขาโมอิวะชิปปิ โร	ตะ วัน ตก	กีฬา	ลานสกีสำหรับเล่นสกีโดยเฉพาะที่ตั้งอยู่ในทำเลไปมาสะดวก เพียง 20 นาทีด้วยรถยนต์จากใจกลางเมือง ชิปปิโร
143.ไวเนอร์รี่บังเคมาท์เทน	ตะ วัน ตก	อาหาร	ไวเนอร์รี่เล็กๆที่ผลิตไวน์ไร้สารปรุงแต่งโดยหมักด้วยเชื้อยีส ต์เท่านั้นและปลูกฝังวัฒนธรรมการดื่มไวน์ของชิปปิโร
144.D&DEPARTMENT HOKKAIDO by 3KG/ pippin	ตะ วัน ตก	ช้อปปิ้ง	ช้อปปิ้ง&คาเฟ่ที่จะสนุกสนานกับสินค้าศิลปะเชิงอุตสาหกรรม ที่สืบทอดกันมาจากที่ต่างๆในญี่ปุ่นรวมทั้งฮอกไกโด
145.space1-15	ตะ วัน ตก	ช้อปปิ้ง	แมนชั่นที่เปิดบริการคาเฟ่หรือร้านจำหน่ายสินค้าเบ็ดเตล็ด ที่เปิดบริการเฉพาะปลายสัปดาห์สถานที่ที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อ แห่งใหม่ของชิปปิโร
146.ลอยส์คอฟฟี่เฮ้าส์คฤหา สน์หลังเก่าของโอคุมะ	ตะ วัน ตก	ประวัติศาสตร์	ร้านกาแฟเชิงเขาโมอิวะที่ซึ่งสามารถสัมผัสกับความมรดก ของสถาปัตยกรรมสมัยโมเดิร์นของฮอกไกโดได้
147.พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ ร้การประปาชิปปิโร	ตะ วัน ตก	บันเทิง	พิพิธภัณฑ์ที่เชิงเขาโมอิวะที่ซึ่งสามารถสัมผัสประสบการณ์ เล่นสนุกกับน้ำและเรียนรู้เกี่ยวกับน้ำได้
148.สวนน้ำเทนพูล	ตะ วัน	บันเทิง	สระว่ายน้ำกลางแจ้งที่ใหญ่ที่สุดในฮอกไกโดซึ่งเปิดเฉพาะ ช่วงฤดูร้อนเท่านั้น

	ตก		
--	----	--	--

จากตารางที่ 1 พบว่า ทรัพยากรการท่องเที่ยวภายในเมืองชัยโปโร มีจำนวนทั้งหมด 148 แห่ง ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ทั้งหมด 6 เขตแบ่งออกเป็น เขตตอนกลาง, เขตชานเมือง, เขตตอนเหนือ, เขตตอนใต้, เขตตะวันออกและเขตตะวันตก ประเภทของแต่ละแหล่งท่องเที่ยวก็จะแตกต่างกันไปเช่น อาหาร, ประวัติศาสตร์, บันเทิง, ธรรมชาติ, ศิลปะ, วัฒนธรรม, ซุปปิ้งและกีฬา เป็นต้น

ตารางที่ 2 จำนวนทรัพยากรการท่องเที่ยวในเมืองชัยโปโรจำแนกตามประเภทของแหล่งท่องเที่ยว

เขตพื้นที่ ในเมือง ชัยโปโร	แหล่งทอ งเที่ยวทาง ธรรมชาติ	แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น							รวม
		อาหาร	ประวัติ- ศาสตร์	บันเทิง	ศิลปะ	วัฒนธรรม	ช้อปปิ้ง	กีฬา	
เขตตอนก กลาง	4	9	7	2	6	8	9	-	45
เขต ซานเมือง	2	4	-	2	2	-	1	3	14
เขต ตอนเหนือ	3	-	3	4	-	-	-	-	10
เขต ตอนใต้	12	6	2	10	1	2	-	5	38
เขตตะวันอ อก	3	4	1	3	1	1	3	-	16
เขตตะวันค ก	3	2	3	4	4	-	3	6	25
รวม	27	25	16	25	14	11	16	14	148
คิดเป็น ร้อยละ	18.24	16.89	10.81	16.89	9.46	7.43	10.81	9.46	100

จากตารางที่ 2 พบว่า

จำนวนทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวของเมืองชัยโปโรทางธรรมชาตินั้นมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.24 ตามมาด้วยแหล่งท่องเที่ยวทางด้านอาหารมีจำนวนเท่ากับแหล่งท่องเที่ยวทางด้านบันเทิง คิดเป็นร้อยละ 16.89 และแหล่งท่องเที่ยวทางด้านประวัติศาสตร์มีจำนวนเท่ากับแหล่งท่องเที่ยวทางด้านช้อปปิ้ง คิดเป็นร้อยละ 10.81 และแหล่งท่องเที่ยวทางด้านศิลปะมีจำนวนเท่ากับแหล่งท่องเที่ยวทางด้านกีฬา คิดเป็นร้อยละ 9.46 และน้อยที่สุดคือแหล่งท่องเที่ยวทางด้านวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 7.43

ตารางที่ 3 การกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในเมืองชัยโปโรจำแนกตามเขตพื้นที่

เขตพื้นที่ ในเมือง ชัยโปโร	แหล่งท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติ	แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น							รวม	คิดเป็นร้อยละ
		อาหาร	ประวัติ- ศาสตร์	บันเทิง	ศิลปะ	วัฒนธรรม	ช้อปปิ้ง	กีฬา		
เขตตอนกลาง	4	9	7	2	6	8	9	-	45	30.41
เขต ชานเมือง	2	4	-	2	2	-	1	3	14	9.46
เขต ตอนเหนือ	3	-	3	4	-	-	-	-	10	6.76
เขต ตอนใต้	12	6	2	10	1	2	-	5	38	25.67
เขตตะวันออก	3	4	1	3	1	1	3	-	16	10.81
เขตตะวันตก	3	2	3	4	4	-	3	6	25	16.89
รวม	27	25	16	25	14	11	16	14	148	100

จากตารางที่ 3 พบว่า ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวในเมืองชัยโปโร

มีการกระจายตัวอยู่ในเขตตอนกลางเป็นส่วนใหญ่ โดยมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.41

รองลงมาได้แก่ เขตตอนใต้ คิดเป็นร้อยละ 25.67 และเขตตะวันตก คิดเป็นร้อยละ 16.89 และเขตตะวันออก

คิดเป็นร้อยละ 10.81 และเขตชานเมือง คิดเป็นร้อยละ 9.46 จำนวนน้อยที่สุดคือ เขตตอนเหนือ

คิดเป็นร้อยละ 6.76

ตารางที่ 4 ร้อยละของประเภทแหล่งท่องเที่ยวของแต่ละเขตพื้นที่ในเมืองชัยโปโร

เขตพื้นที่ในเมืองชัยโปโร	แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น						
		อาหาร	ประวัติศาสตร์	บันเทิง	ศิลปะ	วัฒนธรรม	ช้อปปิ้ง	กีฬา
เขตตอนกลาง	14.81	36	43.75	8	42.86	72.73	56.25	-
เขตชานเมือง	7.41	16	-	8	14.29	-	6.25	21.43
เขตตอนเหนือ	11.11	-	18.75	16	-	-	-	-
เขตตอนใต้	44.44	24	12.5	40	7.14	18.18	-	35.71
เขตตะวันตก	11.11	16	6.25	12	7.14	9.09	18.75	-
เขตตะวันตก	11.11	8	18.75	16	28.57	-	18.75	42.86
รวม	100	100	100	100	100	100	100	100

จากตารางที่ 4 พบว่า

1.เขตตอนกลาง มีจำนวนทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทางด้านวัฒนธรรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.73 น้อยที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวทางด้านบันเทิง คิดเป็นร้อยละ 8 และแหล่งท่องเที่ยวทางด้านกีฬาไม่มี

2.เขตชานเมือง มีจำนวนทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทางด้านกีฬามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 21.43 น้อยที่สุด คือ แหล่งท่องเที่ยวทางด้านบันเทิง คิดเป็นร้อยละ 8 และแหล่งท่องเที่ยวทางด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมไม่มี

3.เขตตอนเหนือ มีจำนวนทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทางด้านประวัติศาสตร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.75 น้อยที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 11.11 และแหล่งท่องเที่ยวทางด้านอาหาร, ศิลปะ, วัฒนธรรม,ช้อปปิ้งและกีฬาไม่มี

4.เขตตอนใต้ มีจำนวนทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.44 น้อยที่สุด คือ แหล่งท่องเที่ยวทางด้านศิลปะ คิดเป็นร้อยละ 7.14 และแหล่งท่องเที่ยวด้านช้อปปิ้งไม่มี

5.เขตตะวันออก มีจำนวนทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทางด้านช้อปปิ้งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.75 น้อยที่สุด คือ แหล่งท่องเที่ยวทางด้านประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 6.25 และแหล่งท่องเที่ยวทางด้านกีฬาไม่มี

6.เขตตะวันตก มีจำนวนทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวทางด้านกีฬามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.86 น้อยที่สุดคือ แหล่งท่องเที่ยวทางด้านอาหาร คิดเป็นร้อยละ 8 และแหล่งท่องเที่ยวทางด้านวัฒนธรรมไม่มี

วิเคราะห์ปัจจัยส่งเสริมการท่องเที่ยวในเมืองชัยโปโร

1.ปัจจัยทางด้านภูมิศาสตร์

1.1 ลักษณะภูมิประเทศ

เมืองชัยโปโรตั้งอยู่บนเกาะฮอกไกโด มีลักษณะเป็นหมู่เกาะ ซึ่งภูมิประเทศของฮอกไกโดนั้นประกอบไปด้วยทุ่งหญ้ากว้างทุ่งนาผืนป่าภูเขาสูงแม่น้ำทะเลสาปปากปล่องภูเขาไฟโอบล้อมด้วยทะเลทุกด้านจึงเป็นดินแดนที่มีทิวทัศน์สวยตระการตาน่าดึงดูดใจ เหมาะสำหรับการมาพักผ่อนอิงแอบแนบธรรมชาติ อีกทั้งแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในเมืองชัยโปโรส่วนใหญ่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประมาณร้อยละ 18.24 ของแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมด

1.2 ลักษณะภูมิอากาศ

เมืองชัยโปโรตั้งอยู่บนเกาะฮอกไกโดประเทศญี่ปุ่น ตั้งอยู่ในทางแถบเหนือของโลกซึ่งจัดอยู่ในเขตอบอุ่น แต่ด้วยความชื้นชื้นของภูมิประเทศ ส่งผลให้สภาพภูมิอากาศมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนในแต่ละฤดูกาล ดังนั้นภูมิอากาศของเมืองชัยโปโรจึงเป็นแรงผลักดันอย่างยิ่งให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเยี่ยมชมความสวยงาม เมื่อฤดูกาลในเมืองชัยโปโรเปลี่ยนแปลงลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวในเมืองชัยโปโรก็จะเปลี่ยนแปลงไปตามฤดูกาลด้วยเช่นกัน

2.ปัจจัยทางด้านวัฒนธรรม

2.1 ปัจจัยทางด้านประวัติศาสตร์

เนื่องจากเมืองชัยโปโรเป็นเมืองที่มีประวัติศาสตร์ยาวนาน เคยเป็นถิ่นที่อยู่อาศัยของชนเผ่าไอนุ มีอารยธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเองที่เป็นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้พิจารณาได้จากการที่ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวของเมืองชัยโปโรนั้นมีแหล่งท่องเที่ยวทางด้านประวัติศาสตร์มากเป็นอันดับที่ 3 โดยมีมากถึงร้อยละ 10.81 จากทั้งหมด 8 อันดับ

2.2 ปัจจัยด้านขนบธรรมเนียมประเพณีและศิลปวัฒนธรรม

เมืองชัยโปโรถือเป็นเมืองที่สำคัญเมืองหนึ่งในแง่ของวัฒนธรรม เนื่องจากชาวไอนุชนเผ่าดั้งเดิมที่ตั้งรกรากแถบนี้มาช้านาน ซึ่งทำให้มีการผสมผสานทางวัฒนธรรมระหว่างวัฒนธรรมพื้นเมืองกับวัฒนธรรมตะวันตกได้อย่างกลมกลืน และลงตัวไม่ว่าจะเป็นการดำเนินชีวิตของผู้คนหรือสิ่งปลูกสร้างที่พบเห็นได้ทั่วมือง ทั้งนี้วัฒนธรรมของเมืองชัยโปโรถือเป็นวัฒนธรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวอย่างยิ่ง ไม่ว่าจะเป็น เทศกาล อาหาร และสินค้าที่ผลิตเฉพาะภายในเมืองชัยโปโร ทำให้นักท่องเที่ยวที่มีความชื่นชอบและสนใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมความเป็นชัยโปโร มีความต้องการเดินทางเข้าท่องเที่ยวในเมืองชัยโปโร

2.3 ปัจจัยการประกอบอาชีพของประชาชนในท้องถิ่น

จากที่รัฐบาลญี่ปุ่นได้ออกกฎหมายคุ้มครองการประกอบอาชีพของประชาชนในท้องถิ่น ด้วยการให้ประชาชนในท้องถิ่นนั้นอนุรักษ์และสืบสานอาชีพนั้นไว้ เพื่อเป็นการรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมอันยาวนานและเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในท้องถิ่น ด้วยการมอบเงินสนับสนุนแก่ประชาชนผู้ประกอบอาชีพในท้องถิ่นนั้นๆ และส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้าไปเยี่ยมชมการประกอบอาชีพนั้น ในเมืองชัยโปโรนั้นจะเห็นได้จาก มีเกวียนเทียมม้าโบราณ 2 ชั้นที่มีจุดจอดรับที่สวนโอโดริจะพาไปรอบๆ ใจกลางเมืองชัยโปโร เป็นอีกวิธีที่แตกต่างไปเพื่อจะได้สนุกสนานเพลิดเพลินกับการท่องเที่ยวในเมืองชัยโปโรซึ่งมีการสืบทอดกัน มายาวนาน เป็นจุดขายของแหล่งท่องเที่ยวในเมืองนี้ รัฐบาลจึงมีความต้องการที่จะดำรงรักษาไว้เพื่อให้การประกอบอาชีพของประชาชนในท้องถิ่นนั้น เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาท่องเที่ยวในเมืองชัยโปโร

3. ปัจจัยด้านการคมนาคมขนส่ง

ระบบการคมนาคมขนส่งขึ้นพื้นฐานต่างๆ นับได้ว่ามีส่วนสำคัญในการผลักดันให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในเมืองชัยโปโรเป็นอย่างมาก เนื่องจากช่วยอำนวยความสะดวกแล้ว ยังสามารถนำพานักท่องเที่ยวให้ได้รับความสะดวกสบายในการเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ในเมืองอีกด้วย พิจารณาในเมืองชัยโปโรแล้วจะพบเห็นระบบการคมนาคมขนส่งทั้งการคมนาคมขนส่งทางอากาศ และการคมนาคมขนส่งทางรถไฟ เช่น สนามบินชินชิโตเซะ, สนามบินชัยโปโรโอคาตามะ และ JR สถานีชัยโปโรเป็นต้น

วิเคราะห์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของเมืองซัปโปโร

เมืองซัปโปโร เป็นศูนย์กลางในด้านต่างๆ ทั้งธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม และอาหาร ขึ้นชื่อเรื่อง วัฒนธรรมการกิน

เป็นศูนย์กลางการกระจายสินค้าของสอกโกโดซึ่งเป็นศูนย์รวมของผักผลไม้สดและพลาสติกจากสถานที่ต่างๆ ในจังหวัดก่อให้เกิดวัฒนธรรมการกินที่อุดมสมบูรณ์ทั้งราเม็งเนื้ออย่างเจงกิสข่านซูชิอาหารทะเลซูปแกงกะหรี่ นั้นก็มีชื่อเสียงรวมทั้งอาหารฝรั่งเศสซึ่งมีเซฟที่มารวมตัวกันที่ชุมทรัพย์แห่งวัดอุตึบในการประกอบอาหารซึ่งมีเฉพาะในเมืองซัปโปโรเท่านั้น

เมืองซัปโปโรมีลักษณะภูมิประเทศที่เป็นเกาะจึงมีแหล่งอาหารทะเลนานาชนิด และเป็นเมืองที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่ยังค่อนข้างสมบูรณ์อยู่มากแหล่งท่องเที่ยวในเมืองซัปโปโรที่ขึ้นชื่อจึงไม่ใช่เป็นการท่องเที่ยวที่ศิวิไลซ์แต่เป็นการท่องเที่ยวเชิงแนวอนุรักษ์ธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่

ดังนั้นการจะสร้างสถานที่แหล่งท่องเที่ยวเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวจึงต้องเน้นเรื่องของการอนุรักษ์ธรรมชาติมาเป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาเน้นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางด้านธรรมชาติให้เป็นรูปแบบสวนสาธารณะ ยกตัวอย่างเช่น สวนโอโดริ, สวนสาธารณะโมเอเรนะมุะ, สวนสาธารณะนากาจิมะ เป็นต้น

นอกเหนือจากทางด้านธรรมชาติแล้ว ยังเน้นการสร้างและพัฒนาสถานที่แหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว โดยเน้นทางด้านศิลปวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์อีกด้วย ยกตัวอย่างเช่น ซัปโปโรพิริกะโกตัน, ศูนย์กิจกรรมพิพิธภัณฑสถานเมืองซัปโปโร, พิพิธภัณฑสถานศิลปะสมัยใหม่สอกโกโด เป็นต้น

อีกหนึ่งการสร้างและการพัฒนาที่ขาดไม่ได้เลยคือระบบการคมนาคมขนส่งขึ้นพื้นฐานต่างๆ ในเมืองซัปโปโรถือได้ว่ามีส่วนสำคัญในการดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเป็นอย่างมากเพราะเป็นสิ่งที่จะช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวในการเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ การพัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งก็จะเน้นเรื่องความสะดวกสบายและความรวดเร็วเป็นหลักเช่น JR สถานีซัปโปโรที่เชื่อมโยงกับแต่ละเขตพื้นที่ในเมืองหรือ“แอร์พอร์ต” ค่วนที่เชื่อมโยงกับสนามบินชินชิโตเซะและรถไฟที่ใช้เดินทางไปในบริเวณใกล้เคียงซัปโปโรและยังเชื่อมยังจากสถานีโตเกียว-อุเอโนะหรือสถานีโอซาก้าด้วยรถไฟด่วนค่วนพิเศษ

นอกจากนี้ยังเชื่อมต่อโดยตรงกับ JR ทาวเวอร์และไคมารุซัปโปโรอีกด้วยอีกทั้งเต็มไปด้วยศูนย์การค้าได้ดินที่เป็นแหล่งช้อปปิ้งขนาดใหญ่เช่นแพชั่น, อาหาร, วัฒนธรรมและความบันเทิงอยู่ภายในจึงได้กลายเป็นหนึ่งในศูนย์กลางของความคึกคักเมืองซัปโปโร

เมืองซัปโปโรเมื่อถูกพัฒนาเมืองให้เจริญและน่าอยู่อาศัยแล้วทำให้มีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก

ส่งผลให้ชาวเมืองสามารถสร้างธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดเล็กเพื่อการท่องเที่ยวขึ้นในเมืองมากมายอาทิเช่นร้าน

นของฝากเซนซุอุง,ร้านเจลลาโตซัปโปโรคารินจู,ร้านอาหารอาริ, เกสต์เฮาส์วายุะ
เป็นต้นซึ่งถือว่ากิจการเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวในเมืองซัปโปโร
ทำให้สร้างงานสร้างรายได้แก่ชาวเมืองซัปโปโรกล่าวคือทำให้เกิดธุรกิจในเมืองชาวเมืองจึงสามารถหางานทำ
ในท้องถิ่นของตนเองได้โดยไม่ต้องเคลื่อนย้ายเข้าสู่เมืองใหญ่ทำให้สามารถช่วยลดปัญหาการเคลื่อนย้าย
แรงงานสู่เมืองใหญ่ได้

เมืองซัปโปโร

เป็นเมืองที่มีการปรับปรุงและพัฒนาเมืองเพื่อต้อนรับต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเมืองอยู่ตลอดเวลา
ดังนั้นแน่นอนว่า เมืองซัปโปโรจึงกลายเป็นหนึ่งในเมืองที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก
มีนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในเมืองซัปโปโรเป็นจำนวนหลักล้านคนในแต่ละปี

ตารางที่ 5 ข้อมูลสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในเมืองซัปโปโรตั้งแต่ปี 2553-2557

(1) 来札観光客数の推移

年 度	観光客数 (千人)	対前年度増減 (千人)	前年度比
22年度上期	7,389	▲ 46	99.4%
23年度上期	6,655	▲ 734	90.1%
24年度上期	8,233	1,578	123.7%
25年度上期	8,586	353	104.3%
26年度上期	8,451	▲ 135	98.4%

(ข้อมูลสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในเมืองซัปโปโรตั้งแต่ปี 2553-2557 อ้างอิงจาก

<https://www.city.sapporo.jp/keizai/kanko/statistics/documents/tenpupdf.pdf> เข้าถึงเมื่อ 27 พฤษภาคม 2558)

จากตารางที่ 5 พบว่า

ปี 2553 มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในเมืองซัปโปโร 7,389,000 คน ลดลงจากปีที่แล้ว 46,000 คน คิดเป็นร้อยละ 99.4

ปี 2554 มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในเมืองซัปโปโร 6,655,000 คน ลดลงจากปีที่แล้ว 734,000 คน คิดเป็นร้อยละ 90.1

ปี 2555 มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในเมืองซัปโปโร 8,233,000 คน เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว 1,578,000 คน คิดเป็นร้อยละ 123.7

ปี 2556 มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในเมืองซัปโปโร 8,586,000 คน เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว 353,000 คน คิดเป็นร้อยละ 104.3

ปี 2557 มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในเมืองซัปโปโร 8,451,000 คน ลดลงจากปีที่แล้ว 135,000 คน คิดเป็นร้อยละ 98.4

การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเมืองชัยโปโรเป็นส่วนสำคัญมากที่ทำให้นักท่องเที่ยวชื่นชอบและเป็นสิ่งที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เป็นจำนวนมากอีกทั้งยังส่งผลให้เศรษฐกิจและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวดีขึ้นทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงหลายด้านเช่นการพัฒนาเมืองทันสมัย, การขนส่งคมนาคมที่ดีสะดวกรวดเร็ว, การพัฒนาผลิตภัณฑ์รวมถึงความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้นตามไปด้วย

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาและวิเคราะห์เรื่องการค้าปลีกโตธุรกิจการท่องเที่ยวเมืองชัยโปโรสามารถสรุปผลได้เป็น 3 ส่วนได้แก่

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ทรัพยากรการท่องเที่ยวในเมืองชัยโปโร
2. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองชัยโปโร
3. เพื่อวิเคราะห์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของเมืองชัยโปโร

1. ทรัพยากรการท่องเที่ยวในเมืองชัยโปโร

ทรัพยากรการท่องเที่ยวในเมืองชัยโปโร ศึกษาได้โดยใช้ข้อมูลทรัพยากรการท่องเที่ยวเมืองชัยโปโร ที่นำมาจากเว็บไซต์กรมการท่องเที่ยวและวัฒนธรรมเมืองชัยโปโร หนังสือ, เอกสาร และบทความต่างๆ โดยข้อมูลที่ค้นคว้ามาจัดกระทำข้อมูลให้อยู่ในรูปแบบตาราง สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1.1 จากการศึกษาพบว่า ทรัพยากรการท่องเที่ยวในเมืองชัยโปโรทั้ง 7 ประเภท ได้แก่ ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ, ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางด้านอาหาร, ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางด้านประวัติศาสตร์, ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางด้านความบันเทิง, ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางด้านศิลปวัฒนธรรม, ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางด้านกีฬา และทรัพยากรการท่องเที่ยวด้านการช้อปปิ้ง

มีการกระจายตัวของทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติมากที่สุดในเมืองชัยโปโร เนื่องจากเมืองชัยโปโร เป็นเมืองที่อยู่ในเกาะ และมีทรัพยากรทางธรรมชาติอุดมสมบูรณ์อยู่มาก

ส่วนทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวในเขตตอนกลางของเมืองชัยโปโรมีจำนวนมากที่สุด เนื่องจากบริเวณเขตกลางเป็นศูนย์รวมของด้านต่างๆ ในเมืองชัยโปโร ทั้งด้านประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม และอาหาร เป็นต้น ด้วยความที่เมืองชัยโปโรเคยเป็นที่ตั้งถิ่นฐานอาศัยของชาวไอนุ ทำให้มีการผสมผสานวัฒนธรรมชาวพื้นเมืองและสมัยใหม่เข้าด้วยกันเป็นเมืองที่มีการผสมผสานระหว่างความเป็นเมืองเก่าและเมืองใหม่น่ามหัศจรรย์

สามารถเห็นอาคารโบราณที่สวยงามแบบดั้งเดิมตั้งอยู่เคียงข้างกับตึกสูงสมัยใหม่สไตล์โมเดิร์นกลมกลืนได้อย่างลงตัว ในเมืองชัยโปโรนี้สามารถท่องเที่ยวและเลือกทำกิจกรรมได้มากมายตามรสนิยมของแต่ละคน เช่น ตั้งแต่กินราเม็งขึ้นชื่อของชัยโปโร การเที่ยวชมสวนธรรมชาติของเมืองชัยโปโร

ตลอดจนการทำกิจกรรมกลางแจ้ง เช่น การเล่นสกี เป็นต้น

ส่วนการจับจ่ายซื้อของก็สามารถเพลิดเพลินกับเลือกซื้อสินค้าตามแหล่งช้อปปิ้งของเมืองซัปโปโรได้

เพราะเหตุนี้ทรัพยากรการท่องเที่ยวจึงเป็นสิ่งสำคัญมากในการดึงดูดใจนักท่องเที่ยวเป็นปัจจัยหลักที่นักท่องเที่ยวนำมาพิจารณาในการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่นั้นๆอีกทั้งเป็นส่วนหนึ่งในธุรกิจอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่สำคัญที่จะสามารถทำให้ธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีการขยายตัวและเติบโตขึ้นต่อไปอีกด้วย

2. ปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองซัปโปโร

ปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองซัปโปโร ประกอบด้วย 3 ปัจจัยหลักๆ คือ ปัจจัยทางด้านภูมิศาสตร์ ปัจจัยทางด้านวัฒนธรรม และปัจจัยทางด้านคมนาคมขนส่ง

2.1 ปัจจัยทางด้านภูมิศาสตร์

เมืองซัปโปโรเป็นเมืองที่ตั้งอยู่บนเกาะ มีธรรมชาติล้อมรอบและอุดมสมบูรณ์ ทำให้มีวิวทิวทัศน์สวยตระการตาน่าดึงดูดใจ และสภาพภูมิอากาศที่เป็นมิตร เมื่อฤดูกาลเปลี่ยนแปลงลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวก็จะเปลี่ยนแปลงไปตามฤดูกาลด้วย จึงเป็นสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยวพักผ่อนเป็นอย่างยิ่ง เป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวและดึงดูดนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก

2.2 ปัจจัยทางด้านวัฒนธรรม

เมืองซัปโปโรเป็นเมืองที่มีประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม สืบต่อกันมายาวนาน ทำให้มีการผสมผสานทางวัฒนธรรมพื้นเมืองและวัฒนธรรมตะวันตกได้อย่างกลมกลืนและลงตัว แสดงออกให้เห็นทั้งกิจกรรมในการดำเนินชีวิต สิ่งปลูกสร้าง รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว เป็นต้น ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของเมืองซัปโปโร เกิดเป็นแรงผลักดันให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวได้

2.3 ปัจจัยด้านการคมนาคมขนส่ง

ในการเดินทางท่องเที่ยวไปในแต่ละที่ของเมืองซัปโปโร ระบบการคมนาคมขนส่งพื้นฐานต่างๆ ที่ดี สะดวกสบาย และรวดเร็ว มีส่วนสำคัญอย่างมากในการส่งเสริมการท่องเที่ยว และช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวได้

ด้วยเหตุนี้ ปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว

จึงถือเป็นอีกส่วนหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมให้ธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนั้นดีขึ้นและประสบความสำเร็จได้

3. การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของเมืองซัปโปโร

การพัฒนาเมืองซัปโปโรด้านการท่องเที่ยวนั้น

เริ่มจากการนำจุดเด่นและลักษณะเฉพาะตัวของภูมิภาคเมืองซัปโปโรคือ ธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ มาพัฒนาให้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว เช่น เน้นเรื่องการอนุรักษ์ธรรมชาติมาเป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนา เน้นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางด้านธรรมชาติให้เป็นรูปแบบสวนสาธารณะสำหรับการท่องเที่ยว

ต่อมานอกเหนือจากพัฒนาทางด้านธรรมชาติแล้ว

ก็ต่อยอดเน้นการสร้างและพัฒนาสถานที่แหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว โดยเน้นลักษณะเฉพาะตัวทางด้านประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรมของเมืองซัปโปโรมาเป็นแหล่งท่องเที่ยว และอีกหนึ่งการพัฒนาที่สำคัญ คือ ระบบการคมนาคมขนส่ง ให้มีความสะดวกสบายและรวดเร็วเป็นหลัก

เมื่อเมืองซัปโปโรถูกพัฒนาเมืองให้เจริญและน่าอยู่แล้ว

ทำให้มีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก

ส่งผลให้ชาวเมืองสามารถสร้างธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดเล็กเพื่อการท่องเที่ยวขึ้นในเมืองมากมาย ซึ่งถือว่าการเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวในเมืองซัปโปโร

เมืองซัปโปโร

มีการปรับปรุงและพัฒนาเมืองเพื่อต้อนรับต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเมืองแน่นอนว่า

เมืองซัปโปโรเป็นหนึ่งในเมืองที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก

มีนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในเมืองซัปโปโรเป็นจำนวนหลักล้านคนในแต่ละปี

ด้วยเหตุนี้เอง การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเมืองซัปโปโร

จึงเป็นส่วนสำคัญอย่างมากที่ทำให้นักท่องเที่ยวชื่นชอบและเป็นสิ่งที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เป็นจำนวนมาก

อีกทั้งยังส่งผลให้เศรษฐกิจและธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวดีขึ้น ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงหลายด้าน เช่น การพัฒนาเมืองทันสมัย,

การขนส่งคมนาคมที่ดีสะดวกรวดเร็วและการพัฒนาผลิตภัณฑ์รวมถึงความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้นตามไป ด้วย เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา การเติบโตธุรกิจการท่องเที่ยวเมืองชัยโปโร ในการศึกษาทรัพยากรการท่องเที่ยว ปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวในเมืองชัยโปโร และการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของเมืองชัยโปโรที่ส่งผลให้ธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเติบโต มีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะในการศึกษา

เมืองชัยโปโรเป็นเมืองที่ตั้งอยู่บนเกาะ ที่มีลักษณะภูมิประเทศที่สวยงาม สภาพภูมิอากาศเป็นมิตร มีทรัพยากรธรรมชาติล้อมรอบที่มีความอุดมสมบูรณ์ การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวจึงเน้นเรื่องทรัพยากรทางธรรมชาติเป็นหลัก มาสร้างเป็นแหล่งท่องเที่ยว และด้วยนิสิตชาวญี่ปุ่นมีความใส่ใจในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และความเป็นชาตินิยมสูงซึ่งเป็นจุดเด่นของชาวญี่ปุ่น ทำให้สร้างและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางด้านศิลปวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ได้อย่างมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว และมีอิทธิพลต่อวัฒนธรรมการกิน อาหาร และของฝาก ทั้งหมดนี้เพื่อใช้สำหรับดึงดูดนักท่องเที่ยว ทั้งนี้บวกกับปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวอื่นๆ จึงมีจำนวนนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้ชาวเมืองสามารถสร้างธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดเล็กเพื่อการท่องเที่ยวขึ้นในเมืองมากมาย ซึ่งถือว่ากิจการเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวในเมืองชัยโปโร ทำให้สร้างงานสร้างรายได้แก่ชาวเมืองชัยโปโร กล่าวคือ ทำให้เกิดธุรกิจในเมือง ชาวเมืองจึงสามารถหางานทำในท้องถิ่นของตนเองได้ โดยไม่จำเป็นต้องเคลื่อนย้ายเข้าสู่เมืองใหญ่ ทำให้สามารถช่วยลดปัญหาการเคลื่อนย้ายแรงงานสู่เมืองใหญ่ได้ ทำให้ธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวชัยโปโรนั้นพัฒนาและเติบโตได้อย่างรวดเร็ว ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก เมื่อเทียบกับประเทศไทยแล้ว ทั้งมีทรัพยากรทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ มีเอกลักษณ์ทางด้านศิลปวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์เช่นกัน ดังนั้นจะเป็นการดียิ่ง ถ้าหากรัฐบาล องค์กร ชุมชน และประชาชน ส่งเสริมการท่องเที่ยวด้วยการดึงเอกลักษณ์จุดเด่นของธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ไทยเข้ามาเป็นทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว สนับสนุน ใส่ใจและให้ความสำคัญอย่างจริงจัง อนุรักษ์และดูแลและธรรมชาติให้คงสภาพเดิม พร้อมทั้งพัฒนาควบคู่ไปด้วยกัน ก็จะทำให้ธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยเจริญเติบโตมากยิ่งขึ้น

ข้อจำกัดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาไม่สามารถทำการศึกษาลงพื้นที่จริงได้ อีกทั้งสถิติและข้อมูลส่วนใหญ่เป็นภาษาญี่ปุ่น และการวิจัยในครั้งนี้ เนื่องจากไม่มีผู้เชี่ยวชาญช่วยในการวิเคราะห์ทรัพยากรการท่องเที่ยว ปัจจัยส่งเสริมการท่องเที่ยว

และการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว ทำให้ผู้ศึกษาจำเป็นต้องวิเคราะห์ด้วยตนเอง
จึงอาจจะทำให้ข้อมูลนั้นไม่ถูกต้องทั้งหมด

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาทำการศึกษาเฉพาะทรัพยากรการท่องเที่ยว
ปัจจัยบางส่วนที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว และการพัฒนาทางด้านการท่องเที่ยวของเมืองชัยโปโร
แต่ผู้ศึกษาไม่ได้ศึกษาถึงปัจจัยด้านบริการการท่องเที่ยว
และนโยบายแนวทางการพัฒนาและการส่งเสริมการท่องเที่ยวของเมืองชัยโปโร
ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยว และถ้าหากมีการศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ
ดังกล่าวอย่างครบถ้วนจะนำไปสู่การเติบโตธุรกิจการท่องเที่ยวได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

หนังสือและเอกสารตีพิมพ์

เทิดชาย ช่วยบำรุง. (2555). เอกสารประกอบการบรรยายรายวิชาการวางแผนท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์.

นิคม จารุมณี. (2544). การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. พิมพ์ครั้งที่ 1. เชียงใหม่ : ศูนย์วิชาการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยบริษัท เพรส แอนด์ ดีไซน์ จำกัด.

_____. (2548). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวธุรกิจที่ไม่มีวันตายของประเทศไทย. กรุงเทพฯ : ซี.พี.บุ๊ก แสตนด์การ์ด.

_____. (2554). ธุรกิจไมซ์. เฟิร์นข้าหลวง. นนทบุรี : พรินติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

เพลินพรรณ เลิศล้ำสกุลทรัพย์. (2553). กินจัง เที่ยวเดอะ ฌ ออกไกโด. กรุงเทพฯ : แพรวสำนักพิมพ์.

วิมล จิโจงพันธุ์ ประชิต สกณะพันธ์ และอุดม เขยถ่วงศ์. (2548). หนังสือส่งเสริมการเรียนรู้การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แสงดาว.

วรรณ วลัยวานิช. (2539). ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ศรัญญา วรากุลวิทย์. (2546). ปฐมนิเทศอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เฟื่องฟ้าพรินติ้ง.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อวันที่ 21 เมษายน 2558. เข้าถึงจาก

[http://www.human.cmu.ac.th/cms/japan/administrator/editor/userfiles/file/2555%20Sotsuron/510110394_Nattakarn\(1\).pdf](http://www.human.cmu.ac.th/cms/japan/administrator/editor/userfiles/file/2555%20Sotsuron/510110394_Nattakarn(1).pdf)

ข้อมูลพื้นฐานซัปโปโร. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2557. เข้าถึงจาก

<http://www.welcome.city.sapporo.jp/learn/basicinfo/?lang=th>.

ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวซัปโปโร. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อวันที่ 10 เมษายน 2558.

เข้าถึงจาก <http://www.welcome.city.sapporo.jp/find/?lang=th>

สถิติจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในเมืองซัปโปโรตั้งแต่ปี 2553-2557. [ออนไลน์].เข้าถึงเมื่อวันที่ 27
เมษายน 2558. เข้าถึงจาก <https://www.city.sapporo.jp/keizai/kanko/statistics/documents/tenpupdf.pdf>

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นายณัฐ ศรีประทีนรัตน์
ที่อยู่	78/11 หมู่บ้านเพชรวิสุข ซอยเพชรเกษม 106 ถนนเพชรเกษม เขตหนองแขม แขวงหนองค้างพลู กรุงเทพมหานคร 10160
เบอร์โทรศัพท์	099-323-8843
วันเกิด	22 มกราคม พ.ศ.2536
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมปลายศึกษาจากโรงเรียนอศุขอุปถัมภ์ เขตสามพราน จังหวัดนครปฐม สำเร็จการศึกษาหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต วิชาเอกเอเชียศึกษา สาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัด นครปฐม